

Reformationsbibeln

Fjärde
Moseboken

Svenska Reformationsbibelsällskapetets
översättning av den engelska auktoriserade

King James Version

Utgiven 1611, reviderad 1769

Samt i vissa delar en revidering av
Karl XII:s Kyrkobibel från 1703

*Provtgåva utgiven såsom särtryck
11 juli 2009*

revision M

Fjärde Moseboken

Numeri

1 Kapitlet

Israels första folkräkning

HERREN talade till Mose i Sinai-
Öknens, i uppenbarelsetältet*,
på första dagen i den andra måna-
den av det andra året, efter det att
de hade lämnat Egyptens land, och
sade: *KXII: vittnesbördets tabernakel.

2. Räkna antalet av Israels söners
hela menighet, efter deras släkter,
efter deras fädernehus, genom att
räkna namnen på alla män, var
person för sig, 2 Mos. 30:12. 4 Mos. 26:2.

3. alla vapenföra män i Israel, från
tjugo års ålder och uppåt. Du och
Aron skall räkna dem efter deras
härskaror.

4. En man från varje stam skall vara med
er, som är huvudman för sin släkt.

5. Och dessa är namnen på de män
som skall bistå er: från Ruben: Elisur,
Sedeurs son,

6. från Simeon: Selumiel, Surisad-
dajs son,

7. från Juda: Nahson, Amminadabs
son,

8. från Isaskar: Netanel, Suars son,

9. från Sebulon: Eliab, Helons son,

10. från Josefs barn: från Efraim: Eli-
sama, Ammihuds son, från Manasse:
Gamliel, Pedasurs son,

11. från Benjamin: Abidan, Gideonis
son,

12. från Dan: Ahieser, Ammisaddajs
son,

13. från Aser: Pagiell, Okrans son,

14. från Gad: Eljasaf, Deguels* son,
*kallas också Reguel, se 4 Mos. 2:14.

15. från Naftali: Ahira, Enans son.

16. Dessa var de utvalda* i menighe-
ten, furstar för sina fäders stammar,
huvudmän för Israels ätter.

*KJV och KXII: ryktbara.

17. Och Mose och Aron tog till sig
dessa män, som var nämnda vid
namn,

18. och de sammankallade hela
menigheten på den första dagen i
den andra månaden, och de uppgav
sin härkomst, efter sina släkter, efter
deras fädernehus. De förtecknades
med varje namn för sig, person för
person, från tjugo års ålder och
uppåt.

19. Så som HERREN hade befallt
Mose, så mönstrade han dem i
Sinaiöknen.

20. Ättlingarna till Rubens, Israels
förstföddes, barn, förtecknades efter
sina släkter, efter deras fädernehus,
med varje namn för sig, person för
person, alla av manligt kön, samtliga
vapenföra från tjugo års ålder och
uppåt.

21. De mönstrade av Rubens stam
var 46 500.

22. Ättlingarna till Simeons barn,
förtecknades, efter sina släkter,
efter deras fädernehus, av dem som

inmönstrades, med varje namn för sig, person för person, alla av manligt kön, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

23. De mönstrade av Simeons stam var 59 300.

24. Ättlingarna till Gads barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

25. De mönstrade av Gads stam var 45 650.

26. Ättlingarna till Judas barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

27. De mönstrade av Judas stam var 74 600.

28. Ättlingarna till Isaskars barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

29. De mönstrade av Isaskars stam var 54 400.

30. Ättlingarna till Sebulons barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

31. De mönstrade av Sebulons stam var 57 400.

32. Från Josefs barn: ättlingarna till Efraims barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

33. De mönstrade av Efraims stam var 40 500.

34. Ättlingarna till Manasses barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

35. De mönstrade av Manasses stam var 32 200.

36. Ättlingarna till Benjamins barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

37. De mönstrade av Benjamins stam var 35 400.

38. Ättlingarna till Dans barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

39. De mönstrade av Dans stam var 62 700.

40. Ättlingarna till Asers barn förtecknades, efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

41. De mönstrade av Asers stam var 41 500.

42. Ättlingarna till Naftalis barn förtecknades efter sina släkter, efter deras fädernehus, med varje namn för sig, samtliga vapenföra från tjugo års ålder och uppåt.

43. De mönstrade av Naftalis stam var 53 400.

44. Dessa var de som blev mönstrade, som Mose och Aron räknade och Israels furstar, tolv män, var och en för sitt fädernehus.

45. Så mönstrades alla av Israels barn efter sina fädernehus, alla

vapenföra i Israel från tjugo års ålder och uppåt.

46. Alla som blev mönstrade var 603 550. 2 Mos. 12:37, 38:26.

47. Men leviternas fädernestam blev inte mönstrad bland dem.

48. Ty HERREN hade talat till Mose och sagt:

49. Endast Levi stam skall du inte mönstra, inte heller räkna deras antal bland Israels barn.

50. Utan du skall förordna leviterna över vittnesbördets tabernakel, och över alla dess redskap och över alla tillbehör som hör dit. De skall bära tabernaklet, och alla dess redskap, och de skall göra tjänst vid det. Och runt omkring tabernaklet skall de ha sitt läger.

51. När tabernaklet skall bryta upp, skall leviterna ta ner det, och när tabernaklet skall sättas upp skall leviterna sätta upp det. Om någon obehörig* kommer nära det skall han dödas.

*KXII: främmande. KJV: främling.

52. Och Israels barn skall resa sina tält var och en i sitt läger och var och en under sin fana, efter sina häravdelningar.

53. Men leviterna skall ha sitt läger runt omkring vittnesbördets tabernakel, för att inte vrede skall komma över Israels barns menighet. Leviterna skall ha ansvaret* för vittnesbördets tabernakel.

*KXII: hålla vakt.

54. Och Israels barn gjorde så. De gjorde i allt som HERREN hade befallt Mose.

2 Kapitel

Stammarnas lägerplatser.

HERREN talade till Mose och till Aron och sade:

2. Israels barn skall slå läger var och en under sin fana, vid sitt fäderneshus fälttecken. De skall slå läger runt omkring uppenbarelsetältet*, på avstånd från det. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

3. Österut, mot solens uppgång skall Juda slå läger under sin fana efter sina häravdelningar. Nahson, Amminadabs son, skall vara ledare för Judas barn.

4. Hans här, de som blev mönstrade, var 74 600.

5. Bredvid honom skall Isaskars stam slå läger. Netanel, Suars son, skall vara ledare för Isaskars barn.

6. Hans här, de som blev mönstrade, var 54 400.

7. Därnäst Sebulons stam, och Eliab, Helons son, skall vara ledare för Sebulons barn.

8. Hans här, de som blev mönstrade, var 57 400.

9. Alla, som blev mönstrade i Judas läger, var 186 400 efter deras härar. De skall bryta upp först.

10. Söderut skall Ruben slå läger under sin fana efter sina häravdelningar. Elisur, Sedeurs son, skall vara ledare för Rubens barn.

11. Hans här, de som blev mönstrade, var 46 500.

12. Bredvid honom skall Simeons stam slå läger. Selumiel, Surisaddajs son,

skall vara ledare för Simeons barn.
 13. Hans här, de som blev mönstrade, var 59 300.
 14. Därnäst Gads stam. Eljasaf, Reguels son, skall vara ledare för Gads barn.
 15. Hans här, de som blev mönstrade, var 45 650.
 16. Alla, som blev mönstrade i Rubens läger, var 151 450 efter sina häravdelningar. De skall bryta upp som nummer två.
 17. Sedan skall uppenbarelsetältet* bryta upp tillsammans med leviternas läger i mitten av lägren. I den ordning de slår läger, så skall de också gå, var och en på sin plats under sin fana.
 *KXII: vittnesbördets tabernakel.
 18. Västerut skall Efraim slå läger under sin fana efter sina häravdelningar. Elisama, Ammihuds son, skall vara ledare för Efraims barn.
 19. Hans här, de som blev mönstrade, var 40 500.
 20. Bredvid honom kommer Manasses stam. Gamliel, Pedasurs son, skall vara ledare för Manasses barn.
 21. Hans här, de som blev mönstrade, var 32 200.
 22. Därnäst Benjamins stam. Abidan, Gideonis son, skall vara ledare för Benjamins barn.
 23. Hans här, de som blev mönstrade, var 35 400.
 24. Alla som blev mönstrade i Efraims läger, var 108 100 efter sina häravdelningar. De skall bryta upp som nummer tre.
 25. Norrut skall Dans stam slå läger med sin fana efter sina häravdelningar. Ahieser, Ammisadajs son,

skall vara ledare för Dans barn.
 26. Hans här, de som blev mönstrade, var 62 700.
 27. Intill honom skall Asers stam slå läger. Pagiël, Okrans son, skall vara ledare för Asers barn.
 28. Hans här, de som blev mönstrade, var 41 500.
 29. Därnäst Naftalis stam. Ahira, Enans son, skall vara ledare för Naftalis barn.
 30. Hans här, de som blev mönstrade, var 53 400.
 31. Alla som blev mönstrade i Dans läger, var 157 600. De skall bryta upp sist, under sin fana.
 32. Dessa var de som blev mönstrade av Israels barn efter deras fädernehus. Alla som blev mönstrade efter sina häravdelningar i lägren var 603 550.
 33. Men leviterna blev inte inmönstrade bland Israels barn, så som HERREN hade befallt Mose.
 34. Och Israels barn gjorde i allt så som HERREN hade befallt Mose, så de slog läger under sin fana och de bröt upp var och en efter sin släkt, efter sin familj.

3 Kapitlet

Leviterna räknas och deras arbetsuppgifter.

Detta är Arons och Mose släkt, vid den tid då HERREN talade med Mose på Sinaiberget.

2. Dessa var namnen på Arons söner: Nadab, den förstfödde, och Abihu, Eleasar och Itamar. 2 Mos. 6:23.

3. Dessa var namnen på Arons söner, de smorda prästerna, som han invigde till prästtjänst. 3 Mos. 8:2.

4. Nadab och Abihu dog inför HERREN, när de offrade främmande eld inför HERREN i Sinaiöknen, och de hade inga söner. Eleasar och Itamar tjänade så som präster under sin far Aron.

3 Mos. 10:2, 16:1. 4 Mos. 26:61. 1 Krön. 24:2.

5. Och HERREN talade till Mose och sade:

6. För fram Levis stam och ställ dem inför prästen Aron, så att de kan tjäna honom,

7. och iakttaga vad som åligger honom och vad som åligger hela menigheten inför uppenbarelsetältet*, genom att tjänstgöra vid tabernaklet. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

8. Och de skall sköta uppenbarelsetältets* alla tillbehör och iaktta vad som åligger Israels barn genom att tjänstgöra vid tabernaklet.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

9. Du skall ge leviterna åt Aron och åt hans söner. De är fullständigt avskilda* från Israels barn åt honom.

*KXII: giva Aron och hans söner leviterna till gåva från Israels barn.

10. Du skall förordna Aron och hans söner, och de skall ta vara på sin prästtjänst, men om någon obehörig* kommer nära det skall han dödas.

*KXII: främmande. KJV: främling.

11. HERREN talade till Mose och sade:

12. Se, jag har bland Israels barn tagit ut leviterna i stället för alla förstfödda som öppnar moderlivet bland Israels barn. Därför skall leviterna tillhöra mig.

13. Ty alla förstfödda tillhör mig. På den

dagen, då jag slog alla förstfödda i Egyptens land, helgade jag åt mig allt förstfött i Israel, både människor och djur. De skall tillhöra mig. Jag är HERREN.

2 Mos. 12:29, 13:2, 22:29, 34:19. Luk. 2:23.

14. HERREN talade till Mose i Sinaiöknen och sade:

15. Mönstra Levis barn efter deras fädernehus och efter deras släkter. Alla av manligt kön från en månad och uppåt skall du mönstra.

16. Och Mose mönstrade dem enligt HERRENS ord, så som han hade blivit befalld.

17. Och detta är Levis söner, de hette: Gerson, Kehat och Merari.

1 Mos. 46:11. 2 Mos. 6:16.

18. Detta är namnen på Gersons söner efter sina släkter: Libni och Simei.

19. Kehats söner efter sina släkter: Amram, Jishar, Hebron och Ussiel.

20. Meraris söner efter sina släkter: Mahli och Musi. Dessa var leviternas släkter efter deras fädernehus.

21. Från Gerson härstammade libniternas släkt och simeiternas släkt. Dessa var gersoniternas släkter.

22. De som inmönstrades av dem, enligt antalet på alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, var till antalet 7 500.

23. Gersoniternas familjer skall ha sitt läger bakom tabernaklet, västerut.

24. Ledaren för gersoniternas släkter skall vara Eljasaf, Laels son.

25. Gersons söners uppgift att sköta i uppenbarelsetältet*, är tabernaklet och tältet med dess överdrag, förhänget för ingången till uppenbarelsetältet*, *KXII: vittnesbördets tabernakel.

26. omhängena till förgården, dra-

periet för ingången till förgården som omgav tabernaklet och altaret, samt linorna och allt arbete som hörde till.

27. Från Kehat härstammade amramiternas släkt, jishariternas släkt, hebroniternas släkt och ussieliternas släkt. Dessa var kehatiternas släkter.

28. Alla av manligt kön från en månad och uppåt var till antalet 8600. De hade till uppgift att ansvara för helgedomen.

29. Kehats söners släkter skall ha sitt läger vid södra sidan av tabernaklet.

30. Ledaren för de kehatitiska släkternas fädernehus skall vara Elisafan, Ussiels son. 2 Mos. 6:22.

31. Deras uppgift var att sköta arken, bordet, ljusstaken, altarna och helgedomens redskap som användes vid tjänsten samt förhänget och allt arbete som hörde till.

32. Men högste ledaren över leviternas ledare skall vara Eleasar, prästen Arons son. Han skall ha tillsyn över dem som hade till uppgift att ansvara för helgedomen.

33. Från Merari härstammades mahliternas släkt och musiternas släkt. Dessa är merariternas släkter.

34. De som inmönstrades av dem, enligt antalet på alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, var 6 200.

35. Ledaren för de meraritiska släkternas fädernehus var Suriel, Abihails son. De skall ha sitt läger vid norra sidan av tabernaklet.

36. Meraris söners uppdrag skall vara att ha uppsikt över brädorna till tabernaklet, dess tvärbalkar, stolpar och socklar samt alla tillbehör och allt arbete som hör till,

37. liksom stolparna runt förgården med tillhörande socklar, pluggar och linor.

38. Men de som slår läger framför tabernaklet på östra sidan framför uppenbarelsetältet*, skall vara Mose och Aron och hans söner. De skall ha ansvaret för tjänsten vid helgedomen på Israels barns vägnar. Men om någon obehörig** kommer nära det skall han dödas.

*KXII: vittnesbördets tabernakel. **KXII: främmande.

39. Alla mönstrade leviter, som Mose och Aron på HERRENS befallning mönstrade efter deras släkter, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt, var 22 000.

40. Sedan sade HERREN till Mose: Mönstra alla förstfödda av manligt kön bland Israels barn, från en månads ålder och uppåt och räkna antalet namn.

41. Du skall skilja ut leviterna åt mig - Jag är HERREN - i stället för alla förstfödda bland Israels barn, och leviternas boskap istället för allt förstfött bland Israels barns boskap.

42. Och Mose mönstrade alla förstfödda bland Israels barn, så som HERREN hade befallt honom.

43. När deras namn räknades vid mönstringen var alla förstfödda av manligt kön från en månads ålder och uppåt 22 273.

44. HERREN talade till Mose och sade:

45. Skilj ut leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn, och leviternas boskap i stället för deras boskap. Leviterna skall tillhöra mig: Jag är HERREN.

46. Men till lösen för de 273 av Israels barns förstfödda, som överstiger leviternas antal,

47. skall du ta fem siklar per person. Du skall ta dem efter tempelvikt, en sikel är 20 gera. 2 Mos. 30:13. Hes. 45:12.

48. Och du skall ge pengarna till Aron och hans söner som lösen för de övertaliga bland dem.

49. Och Mose tog lösesumman från de övertaliga, från dem som var utöver de som blev lösta ut genom leviterna.

50. Han tog emot pengarna av Israels barns förstfödda, 1365 siklar efter tempelvikt.

51. Och Mose gav lösesumman till Aron och hans söner, enligt HERRENS ord, så som HERREN hade befallt Mose.

4 Kapitlet

Leviternas arbetsordning.

HERREN talade till Mose och Aron och sade:

2. Räkna antalet av Kehats söner bland Levis söner efter deras släkter, efter deras fädernehus,

3. från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, alla som går in i tjänst till att utföra arbete vid uppenbarelsetältet*. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

4. Detta skall vara Kehats söners tjänst vid uppenbarelsetältet* när det gäller de allra heligaste föremålen.
*KXII: vittnesbördets tabernakel.

5. När lägret bryter upp, skall Aron och hans söner gå och ta ner förlåten, och med den skall de täcka över vittnesbördets ark.

6. Över den skall de lägga ett täcke av tahasskinn¹ och över det breda ut ett

kläde, helt i mörkblått. Därefter skall de skjuta in stängerna.

7. Och över skådebrödsbordet skall de breda ut ett mörkblått kläde, och på den skall de ställa faten, skålarna, bågarna och kannorna till drickoffren, och det beständiga brödet skall ligga där. 2 Mos. 25:29-30.

8. Och de skall breda ett karmosinrött kläde över detta, och täcka över med tahasskinn¹. Sedan skall de sätta in stängerna.

9. Och de skall ta ett mörkblått kläde och täcka över ljusstaken, dess lampor, dess lamptänger och brickor samt alla de oljekärl, som används vid tjänstgöringen.

10. Sedan skall de lägga den och alla dess tillbehör i ett täcke av tahasskinn¹ och lägga alltsammans på en bår.

11. Över det gyllene altaret skall de breda ut ett mörkblått kläde och täcka över detta med ett täcke av tahasskinn¹ och sedan skall de skjuta in stängerna.

12. Och de skall ta alla föremål vid tjänstgöringen, de som används vid tjänsten i helgedomen, och lägga dem i ett mörkblått kläde och täcka över dem med ett överdrag av tahasskinn¹ och lägga dem på en bår.

13. Och de skall ta bort askan från altaret och breda ut ett purpurrött kläde över det,

14. och de skall lägga på den alla föremål som används vid tjänsten, fyrfaten, gafflarna, skovlarna och skålarna, altarets alla tillbehör. Över detta skall de breda ut ett täcke av tahasskinn¹. Därefter skall de skjuta in stängerna.

¹KJV: grävlingsskinn.

15. När Aron och hans söner är färdiga med att täcka över helgedomen och alla tillbehör till helgedomen, när lägret skall bryta upp, då skall Kehats söner komma och bära det. Men de får inte röra vid något av de heliga föremålen, för då skall de dö. Detta är det Kehats söner skall bära i uppenbarelsetältet¹.

16. Eleasar, prästen Arons son, skall ansvara för oljan till ljusstaken, den väldoftande rökelsen, det dagliga matoffret och smörjelseoljan. Han skall ha uppsikten över hela tabernaklet med allt som finns i det, över helgedomen och dess tillbehör.

17. HERREN talade till Mose och till Aron och sade:

18. Låt inte kehatiternas släktgren utrotas från resten av leviterna,

19. utan gör så här med dem, så att de kan leva och inte dö, när de kommer i närheten av det allra heligaste: Aron och hans söner skall gå in och ge var och en av dem anvisningar om vad han skall göra och bära,

20. men de får inte gå in för att se när de heliga föremålen blir övertäckta, för då skall de dö.

21. HERREN talade till Mose och sade:

22. Räkna också antalet av Gersons söner, efter deras fädernehus, efter deras släkter.

23. Mönstra alla från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år, samtliga som går in i tjänst för att utföra arbete vid uppenbarelsetältet¹.

24. Detta är den tjänst gersoniternas släkter skall ha, det de skall göra och bära:

25. De skall bära tabernaklets tält-

våder och uppenbarelsetältet¹, dess överdrag och överdraget av tahaskinn* ovanpå detta, och förhänget för ingången till uppenbarelsetältet¹,

*KJV: grävlingsskinn.

26. omhängena till förgården, förhänget framför porten till förgården som omger tabernaklet och altaret, samt dess linor och alla redskap till deras arbete, och allt som är gjort för dem. Så skall de tjäna.

27. Gersoniternas söners hela tjänstgöring skall ske efter Arons och hans söners ord i fråga om allt som de har att bära och göra. Och ni skall ge dem anvisningar om allt som det åligger dem att bära.

28. Detta är den tjänst som gersoniternas barns släkter skall ha vid uppenbarelsetältet¹, och vad de har att göra skall de utföra under ledning av Itamar, prästen Arons son.

29. När det gäller Meraris söner skall du mönstra dem efter deras släkter, efter deras fädernehus.

30. Från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio år skall du mönstra samtliga som går in i tjänst för att utföra arbete vid uppenbarelsetältet¹.

31. Och detta är vad som åligger dem att bära, allt vad som hör till deras tjänstgöring vid uppenbarelsetältet¹: brädorna till tabernaklet, dess tvärstänger, stolpar, och socklar,

² Mos. 26:15.

32. vidare stolparna runt förgården med tillhörande socklar, pluggar och linor, med alla deras tillbehör och allt arbete som hör till. Ni skall göra en lista med namn på de föremål som det åligger dem att bära.

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

33. Detta är den tjänst som merariternas barns släkter skall ha vid uppenbarelsetältet¹, i enlighet med allt de skall utföra i uppenbarelsetältet¹ under ledning av Itamar, prästen Arons son.

34. Och Mose och Aron och menighetens ledare mönstrade Kehats söner, efter deras släkter och efter deras fädernehus,

35. från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio års ålder, samtliga som skulle gå in i tjänsten för att arbeta vid uppenbarelsetältet¹.

36. De som mönstrades av dem efter deras släkter var 2 750.

37. Dessa var de som blev mönstrade i de kehatitiska släkterna, alla de som skulle göra tjänst vid uppenbarelsetältet¹, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS befallning genom Moses hand.

38. De av Gersons barn som mönstrades efter sina släkter och efter deras fädernehus,

39. de från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio års ålder, samtliga som skulle gå in i tjänsten för att arbeta vid uppenbarelsetältet¹.

40. Dessa som mönstrades efter sina släkter, efter deras fädernehus var 2 630.

41. Dessa var de som blev mönstrade av Gersons söners släkter, alla de som skulle göra tjänst vid uppenbarelsetältet¹, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS befallning.

42. De som blev mönstrade av Meraris söners släkter, efter deras släkter, efter deras fädernehus,

43. från trettio års ålder och uppåt, ända till femtio års ålder, samtliga som skulle gå in i tjänsten för att arbeta vid uppenbarelsetältet¹,

44. dessa som blev mönstrade efter sina släkter var 3 200.

45. Dessa var de som blev mönstrade av Meraris söners släkter, de som Mose och Aron mönstrade efter HERRENS ord genom Moses hand.

46. Alla som blev mönstrade av leviterna, som Mose och Aron och Israels ledare mönstrade efter sina släkter och efter deras fädernehus,

47. från trettio års ålder och uppåt ända till femtio års ålder, samtliga som kom för att utföra arbete med att tjäna och att tjäna genom att bära vid uppenbarelsetältet¹,

48. dessa som blev mönstrade var 8 580.

49. Efter HERRENS befallning blev de mönstrade genom Moses hand, var och en till sin tjänst och till det han skulle bära. Sålunda blev de mönstrade av honom, så som HERREN hade befallt Mose.

5 Kapitlet

Åtskilliga lagbestämmelser om orenhet, skadestånd och misstanke om otrohet.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Befall Israels barn att föra bort från lägret var och en som är spetälsk eller har flytning och var och en som blivit oren genom en död kropp.

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

3. Ni skall föra bort både man och kvinna, utanför lägret skall ni föra dem, för att de inte skall orena deras läger, där jag bor mitt ibland dem.

4. Och Israels barn gjorde så, de förde ut dem utanför lägret. Så som HERREN hade sagt till Mose, så gjorde Israels barn.

5. HERREN talade till Mose och sade:

6. Säg till Israels barn: När en man eller kvinna, begår någon av de synder som människor kan begå och försyndar sig mot HERREN, och den personen är skyldig, 3 Mos. 6:2f.

7. då skall han bekänna den synd som han har begått och han skall ge full ersättning för sin överträdelse och lägga till femtedelen av värdet, och ge det till den som han har förbrutit sig mot. 3 Mos. 5:15f; 6:5. Ps. 32:5. Ords. 28:13.

8. Men om denne inte har någon släkting som kan ta emot ersättningen för hans förbrytelse, då skall ersättningen för förbrytelsen tillhöra HERREN, och tillfalla prästen utöver den försoningsbagge som skall offras för den skyldiges försoning.

9. Varje gåva* av allt det heliga som Israels barn bär fram till prästen skall tillhöra honom. *KXII: upphöjelseoffer.

10. Det som var och en ger som helgat skall tillhöra honom och allt det som någon ger åt prästen skall tillhöra honom.

11. HERREN talade till Mose och sade:

12. Tala till Israels barn och säg till dem: Om en mans hustru har kommit på avvägar och varit otrogen mot honom,

13. och en annan man har haft samlag med henne och hennes man

ingenting sett och hon hemlighåller att hon har orenats och inget vittne finns mot henne och inte heller har hon blivit tagen på bar gärning,

14. och svartsjukans ande kommer över honom och han blir svartsjuk på sin hustru, och hon har orenat sig, eller om svartsjukans ande kommer över honom och han blir svartsjuk på sin hustru fastän hon inte har orenat sig,

15. då skall mannen föra sin hustru till prästen och som offer för henne skall han bära fram tiondels efa kornmjöl. Men han skall inte hälla olja eller lägga någon rökelse på det, eftersom det är ett svartsjukeoffer, ett offer till påminnelse, som påminner om en missgärning. 3 Mos. 5:11

16. Och prästen skall föra fram henne och ställa henne inför HERREN.

17. Och prästen skall ta heligt vatten i ett lerkärl och prästen skall ta av stoftet som är på golvet i tabernaklet och lägga det i vattnet.

18. Så skall prästen ställa kvinnan framför HERREN och blotta kvinnans huvud och lägga påminnelseoffret, svartsjukeoffret, i hennes händer. Prästen skall hålla i sin hand det bittra vattnet, som för med sig förbannelse.

19. Och prästen skall ta en ed av henne och säga till kvinnan: Om ingen har legat med dig och om du inte har kommit på avvägar och orenat dig med en annan istället för den man du tillhör, så skall detta bittra vatten som för med sig förbannelse inte skada* dig.

*KJV: så skall du vara fri från detta bittra vatten.

20. Men om du har gått på avvägar med en annan istället för den man du tillhör, och om du har orenat dig och någon annan än din man har legat med dig -

21. - sedan skall prästen lägga kvinnan under en ed av förbannelse och prästen skall säga till kvinnan - HERREN skall göra dig till en förbannelse och en ed bland ditt folk, och HERREN skall låta dina höfter vissna och din buk svälla upp,
22. och må detta vatten som för med sig förbannelse komma in i dina inälvor och få din buk att svälla upp och dina höfter att vissna. Och kvinnan skall svara: Amen, amen.

23. Och prästen skall skriva upp dessa förbannelser i en bokrulle och tvätta av dem i det bittra vattnet.

24. Och ge kvinnan att dricka det bittra vattnet, som för med sig förbannelse. Och vattnet som för med sig förbannelse skall komma in i henne med bitter verkan.

25. Sedan skall prästen ta svartsjukeoffret ur kvinnans hand och vifta det inför HERREN och bära fram det till altaret.

26. Och prästen skall ta en handfull av offret som ett påminnelseoffer och bränna upp detta på altaret. Därefter skall han låta kvinnan dricka av vattnet.

27. När han har gett henne vattnet att dricka, så skall detta ske: Om hon har orenat sig och har varit otrogen mot sin man, så skall vattnet som för förbannelse med sig komma in i henne med bitter verkan. Hennes buk skall svälla upp och hennes höfter skall vissna och kvinnan skall bli en förbannelse bland sitt folk.

28. Men om kvinnan inte har orenat sig utan är ren, skall inget skada* henne och hon skall kunna bli havande. *KJV: då skall hon vara fri.

29. Detta är lagen om svartsjukan, när en hustru kommer på avvägar till en annan istället för sin man och orenar sig,

30. eller när svartsjukans ande kommer över en man, och han blir svartsjuk på sin hustru. Han skall då ställa sin hustru framför HERREN, och prästen skall göra med henne allt som föreskrivs i denna lag.

31. Så skall mannen vara utan skuld för denna missgärning, och hustrun får själv bära sin missgärning.

6 Kapitlet

Lagen om nasirlöftet. Den prästerliga välsignelsen.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: Om en man eller kvinna avskiljer sig för att avlägga ett löfte, ett nasirlöfte, att avskilja sig för HERREN,

3. så skall han avhålla sig från vin och starka drycker. Han får inte dricka ättika gjord av vin eller ättika gjord av starka drycker, inte heller får han dricka någon druvsaft och inte äta druvor, vare sig färska eller torra. 3 Mos. 10:9. Dom. 13:7.

4. Så länge hans nasirtid varar, skall han inte äta något som kommer från vinstocken, inte ens kärnor och skal.

5. Så länge hans nasirlöfte varar, skall ingen rakkniv komma på hans huvud. Till dess att de dagar som han är avskild för HERREN har nått sitt slut, skall han vara helig och låta håret på sitt huvud växa. Sam. 1:11.

6. Så länge han har avskilt sig för HERREN, får han inte komma nära något lik.

7. Inte ens genom sin far eller mor, sin bror eller syster får han orena sig, när de dör, eftersom hans huvud bär tecknet att han är helgad åt sin Gud.

8. Så länge hans nasirtid varar är han helgad åt HERREN.

9. Om någon plötsligt dör i hans närhet, så att huvudet, på vilket han bär nasirtecknet, blir orenat, då skall han raka sitt huvud samma dag som han renar sig. På den sjunde dagen skall han raka det. 4 Mos. 19:11f.

10. På den åttonde dagen skall han bära fram två turturduvor eller två unga duvor till prästen framför ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

11. Prästen skall offra den ena till syndoffer och den andra till brännoffer och bringa försoning för honom, eftersom han har syndat genom den döda kroppen, och på samma dag skall han helga sitt huvud.

12. Han skall inviga sig åt HERREN lika länge som han förut avskilt sig och han skall föra fram ett årsgammalt lamm till skuldoffer. Den föregående tiden räknas inte eftersom hans avskildhet blev orenat.

13. Detta är lagen för nasiren: När dagarna för hans nasirtid är fullbordade skall han föras fram till uppenbarelsetältets* ingång.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

14. Och han skall som sitt offer åt HERREN, föra fram ett årsgammalt felfritt lamm av hankön till brännoffer, och ett årsgammalt felfritt lamm av honkön till syndoffer, och en felfri bagge till tackoffer*. *KJV: fredsoffer.

15. Dessutom en korg med osyrat bröd, kakor av fint mjöl blandade med olja, osyrade tunnkakor smorda med olja samt det matoffer och drickoffer som hör till.

16. Och prästen skall bära fram detta inför HERREN och offra hans syndoffer och brännoffer.

17. Och baggen skall han offra till ett tackoffer* åt HERREN tillsammans med korgen med de osyrade bröden. Prästen skall också offra det matoffer och drickoffer som hör till.

*KJV: fredsoffer.

18. Vid ingången till uppenbarelsetältet* skall nasiren raka sitt huvud, på vilket han bär nasirtecknet, och ta sitt huvudhår, sitt nasirtecken, och lägga det på elden som brinner under tackoffret**.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

**KJV: fredsoffret. Apg. 18:18, 21:23-24.

19. Prästen skall ta baggens kokta bog, en osyrad kaka ur korgen och en osyrad tunnkaka och lägga detta i nasirens händer efter det att han har rakat av sig sitt nasirtecken.

20. Och prästen skall vifta detta inför HERREN som ett viftoffer. Det skall vara helgat åt prästen tillsammans med viftoffersbringan och låret av upphöjelseoffret. Därefter får nasiren dricka vin. 2 Mos. 29:27. 3 Mos. 7:31.

21. Detta är lagen för nasiren, som har avlagt ett löfte och hans offer åt HERREN på grund av hans nasir-

löfte, förutom det han förmår att ge. Efter löftet, som han har lovat, så måste han göra enligt lagen om hans avskildhet.

22. HERREN talade till Mose och sade:

23. Tala till Aron och till hans söner och säg: Så skall ni välsigna Israels barn, och säga till dem: ^{3 Mos. 9:22.}

24. HERREN välsigne dig och bevara dig.

25. HERREN låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig.

26. HERREN vände sitt ansikte till dig och give dig frid.

27. Så skall de lägga mitt namn på Israels barn, och jag skall välsigna dem.

7 Kapitlet

Stamledarnas offergåvor

Och det skedde, på den dagen när Mose var färdig med att sätta upp tabernaklet och hade smort och helgat det med alla dess tillbehör, altaret med alla dess tillbehör, och hade smort och helgat dem, ^{2 Mos. 40:17f.}

2. att Israels ledare offrade, huvudmännen för sina fädernehus, de som var stamledare och över dem som blev mönstrade.

3. Och de förde fram sina offergåvor inför HERREN: sex övertäckta vagnar och tolv oxar, en vagn för två ledare och en oxe för varje ledare, och de förde fram dem inför tabernaklet.

4. HERREN talade till Mose och sade:

5. Tag emot detta av dem, så att de kan tjäna till tjänsten vid uppenba-

relsetältet*, och ge dem åt leviterna, åt var och en efter deras tjänst.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

6. Och Mose tog emot vagnarna och oxarna och gav dem åt leviterna.

7. Två av vagnarna och fyra oxar gav han åt Gersons söner, med hänsyn till deras arbetsuppgifter.

8. Fyra av vagnarna och åtta oxar gav han åt Meraris söner, med hänsyn till deras arbetsuppgifter under ledning av Itamar, prästen Arons son.

9. Men åt Kehats söner gav han ingenting, eftersom deras arbetsuppgifter var de heliga föremålen som de skulle bära på sina axlar.

10. Och ledarna förde fram invigningsgåvor till altaret på den dagen, då det blev smort och ledarna förde fram sina offergåvor inför altaret.

11. HERREN sade till Mose: Låt ledarna frambära sina offergåvor till altarets invigning, en i taget, var och en på sin dag.

12. Den som på den första dagen bar fram sin offergåva var Nahson, Amminadabs son, av Juda stam.

13. Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

14. en guldskål på 10 siklar, full med rökelse,

15. en ungtjur, en bagge och ett årgammalt lamm till brännoffer,

16. en getabock till syndoffer,

^{3 Mos. 4:23.}

17. samt till tackoffret* två tjuvar, fem baggar, fem bockar och fem årgamla lamm. Detta var vad Nahson, Amminadabs son, offrade.

*KJV: fredsoffret.

18. På den andra dagen offrade Neta-
nel, Suars son, ledaren för Isaskar.
19. Som sin offergåva förde han
fram ett silverfat som vägde 130
siklar, en silverskål på 70 siklar, efter
tempelvikt, båda fulla med fint mjöl,
blandat med olja, till matoffer,
20. en guldskål på 10 siklar, full med
rökelse,
21. en ungtjur, en bagge och ett års-
gammalt lamm till brännoffer,
22. en getabock till syndoffer,
23. samt till tackoffret¹ två tjurar,
fem baggar, fem bockar och fem års-
gamla lamm. Detta var vad Netanel,
Suars son, offrade.
24. På den tredje dagen offrade
ledaren för Sebulons barn, Eliab,
Helons son.
25. Hans offergåva var ett silverfat
som vägde 130 siklar, en silverskål
på 70 siklar, efter tempelvikt, båda
fulla med fint mjöl, blandat med olja,
till matoffer,
26. en guldskål på 10 siklar, full med
rökelse,
27. en ungtjur, en bagge och ett års-
gammalt lamm till brännoffer,
28. en getabock till syndoffer,
29. samt till tackoffret¹ två tjurar,
fem baggar, fem bockar och fem
årgamla lamm. Detta var vad Eliab,
Helons son, offrade.
30. På den fjärde dagen offrade ledaren
för Rubens barn, Elisur, Sedeurs son.
31. Hans offergåva var ett silverfat som
vägde 130 siklar, en silverskål på 70 siklar,
efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl,
blandat med olja, till matoffer,
32. en guldskål på 10 siklar, full med
rökelse,
33. en ungtjur, en bagge och ett års-
gammalt lamm till brännoffer,
34. en getabock till syndoffer,
35. samt till tackoffret¹ två tjurar,
fem baggar, fem bockar och fem
årgamla lam. Detta var vad Elisur,
Sedeurs son, offrade.
36. På den femte dagen offrade
ledaren för Simeons barn, Selumiel,
Surisaddajs son.
37. Hans offergåva var ett silverfat
som vägde 130 siklar, en silverskål
på 70 siklar, efter tempelvikt, båda
fulla med fint mjöl, blandat med olja,
till matoffer,
38. en guldskål på 10 siklar, full med
rökelse,
39. en ungtjur, en bagge och ett års-
gammalt lamm till brännoffer,
40. en getabock till syndoffer,
41. samt till tackoffret¹ två tjurar, fem
baggar, fem bockar och fem årgamla
lamm. Detta var vad Selumiel, Suri-
saddajs son, offrade.
42. På den sjätte dagen offrade ledaren
för Gads barn, Eljasaf, Deguels son.
43. Hans offergåva var ett silverfat
som vägde 130 siklar, en silverskål
på 70 siklar, efter tempelvikt, båda
fulla med fint mjöl, blandat med olja,
till matoffer,
44. en guldskål på 10 siklar, full med
rökelse,
45. en ungtjur, en bagge och ett års-
gammalt lamm till brännoffer,
46. en getabock till syndoffer,
47. samt till tackoffret¹ två tjurar,
fem baggar, fem bockar och fem års-
gamla lamm. Detta var vad Eljasaf,
Deguels son, offrade.
48. På den sjunde dagen offrade

¹KJV: fredsoffret.

ledaren för Efraims barn, Elisama, Ammihuds son.

49. Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

50. en guldskål på 10 siklar, full med rökelse,

51. en ungtjur, en bagge och ett årgammalt lamm till brännoffer,

52. en getabock till syndoffer,

53. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årgamla lamm. Detta var vad Elisama, Ammihuds son, offrade. *KJV: fredsoffret.

54. På den åttonde dagen offrade ledaren för Manasses barn, Gamliel, Pedasurs son.

55. Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

56. en guldskål på 10 siklar, full med rökelse,

57. en ungtjur, en bagge och ett årgammalt lamm till brännoffer,

58. en getabock till syndoffer,

59. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årgamla lamm. Detta var vad Gamliel, Pedasurs son, offrade. *KJV: fredsoffret.

60. På den nionde dagen offrade ledaren för Benjamins barn, Abidan, Gideonis son.

61. Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

62. en guldskål på 10 siklar, full med rökelse,

63. en ungtjur, en bagge och ett årgammalt lamm till brännoffer,

64. en getabock till syndoffer,

65. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årgamla lamm. Detta var vad Abidan, Gideonis son, offrade. *KJV: fredsoffret.

66. På den tionde dagen offrade ledaren för Dans barn, Ahieser, Ammisaddajs son.

67. Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

68. en guldskål på 10 siklar, full med rökelse,

69. en ungtjur, en bagge och ett årgammalt lamm till brännoffer,

70. en getabock till syndoffer,

71. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årgamla lamm. Detta var vad Ahieser, Ammisaddajs son, offrade. *KJV: fredsoffret.

72. På den elfte dagen offrade ledaren för Asers barn, Pagiël, Okrans son.

73. Hans offergåva var ett silverfat som vägde 130 siklar, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

74. en guldskål på 10 siklar, full med rökelse,

75. en ungtjur, en bagge och ett årgammalt lamm till brännoffer,

76. en getabock till syndoffer,

77. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årgamla lamm. Detta var vad Pagiël, Okrans son, offrade. *KJV: fredsoffret.

78. På den tolfte dagen offrade ledaren för Naftalis barn, Ahira, Enans son.

79. Hans offergåva var ett silverfat

som vägde 130 siklar, en silverskål på 70 siklar, efter tempelvikt, båda fulla med fint mjöl, blandat med olja, till matoffer,

80. en guldskål på 10 siklar, full med rökelse,

81. en ungtjur, en bagge och ett årgammalt lamm till brännoffer,

82. en getabock till syndoffer,

83. samt till tackoffret* två tjurar, fem baggar, fem bockar och fem årgamla lamm. Detta var vad Ahira, Enans son, offrade. *KJV: fredsoffret.

84. Detta var invigningsoffret från Israels ledare på den dag när altaret blev smort: tolv silverfat, tolv silver-skålar, tolv guldsålar.

85. Varje silverfat vägde 130 siklar och varje skål 70 siklar. Allt silvret i dessa föremål vägde sammanlagt 2400 siklar efter tempelvikt.

86. De tolv guldsålarna som var fulla med rökelse, vägde vardera 10 siklar efter tempelvikt. Allt guldet i skålarna vägde sammanlagt 120 siklar.

87. Summan av djuren till brännoffren var tolv tjurar, tolv baggar och tolv årgamla lamm med tillhörande matoffer samt tolv getabockar till syndoffer.

88. Och summan av djuren till tackoffren* var 24 tjurar, 60 baggar, 60 bockar och 60 årgamla lamm. Detta var invigningsoffret till altaret efter att det hade blivit smort. *KJV: fredsoffren.

89. Och när Mose gick in i uppenbarelsetältet* för att tala med honom, hörde han rösten av en som talade till honom från nådstolen, som var ovanpå vittnesbördets ark, mellan de två keruberna. Och han talade till honom.

*KXII: vittnesbördets tabernakel. 2 Mos. 25:22.

8 Kapitlet

Om lamporna på ljusstaken. Leviter-nas invigning och tjänstgöringstid.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Aron och säg till honom: När du sätter upp lamporna, skall de sju lamporna belysa det som är framför ljusstaken. 2 Mos. 25:37, 27:20.

3. Och Aron gjorde så. Han satte upp lamporna så att ljuset föll framför ljusstaken, så som HERREN hade befallt Mose.

4. Ljusstaken var gjord av hamrat guld, från dess fot till blommorna var den i hamrat arbete. Efter den förebild som HERREN hade visat Mose, så gjorde han ljusstaken. 2 Mos. 25:31f.

5. HERREN talade till Mose och sade:

6. Skilj ut leviterna från Israels barn och rena dem.

7. På följande sätt skall du göra med dem för att rena dem: Stänk reningsvatten på dem, och låt dem raka sig över hela kroppen och tvätta sina kläder. Så blir de rena.

8. Sedan skall de ta en ung tjur med tillhörande matoffer av fint mjöl blandat med olja, och själv skall du ta en annan ung tjur till syndoffer.

9. Och du skall föra fram leviterna inför uppenbarelsetältet* och du skall samla hela menigheten av Israels barn, *KXII: vittnesbördets tabernakel.

10. Så skall du föra fram leviterna inför HERREN och Israels barn skall lägga sina händer på leviterna,

11. och Aron skall föra fram leviterna inför HERREN som ett viftoffer från

Israels barn, så att de kan utföra HERRENS tjänst.

12. Och leviterna skall lägga sina händer på tjurarnas huvuden och den ena skall du offra som syndoffer och den andra som brännoffer åt HERREN för att bringa försoning för leviterna.

13. Och du skall ställa leviterna inför Aron och hans söner, och föra fram dem som ett viftoffer åt HERREN.

14. På detta sätt skall du avskilja leviterna från Israels barn, och leviterna skall tillhöra mig.

15. Efter detta skall leviterna gå in och göra tjänst i uppenbarelsetältet¹. Så skall du rena dem och föra fram dem som viftoffer.

16. Ty de har avskilts* åt mig från Israels barn. I stället för det som öppnar moderlivet, allt förstfött bland Israels barn, har jag skilt ut dem åt mig. *KXII: Ty de är min gåva utav Israels barn.

17. För alla förstfödda av Israels barn är mina, både människor och boskap. På den dag då jag slog allt förstfött i Egyptens land, helgade jag dem åt mig,

18. och jag har tagit leviterna i stället för allt förstfött bland Israels barn.

19. Jag har bland Israels barn avskilt leviterna så som en gåva åt Aron och hans söner, för att de skall utföra Israels barns tjänst vid uppenbarelsetältet¹ och bringa försoning för Israels barn, för att ingen plåga skall drabba Israels barn när de kommer i närheten av helgedomen.

20. Mose och Aron och hela Israels barns menighet gjorde med leviterna i allt så som HERREN hade befallt Mose angående leviterna. Så gjorde Israels barn med dem.

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

21. Leviterna renade sig och tvätade sina kläder, och Aron förde fram dem så som ett viftoffer inför HERREN, och Aron bringade försoning för dem, så att de blev rena.

22. Sedan gick leviterna in för att utföra sina uppgifter vid uppenbarelsetältet¹ inför Aron och inför hans söner. Så som HERREN hade befallt Mose angående leviterna, så gjorde de med dem.

23. HERREN talade till Mose och sade:

24. Detta gäller för leviterna: Från tjugofem års ålder eller mer skall de komma för göra tjänst med arbete vid uppenbarelsetältet¹.

25. Och vid femtio års ålder skall de upphöra med sin tjänstgöring och skall inte arbeta mer.

26. Men de kan tjäna sina bröder vid uppenbarelsetältet¹ i deras uppgifter, men de skall inte göra något arbete. Så skall du göra med leviterna i fråga om deras uppgifter.

9 Kapitlet

Israels folk firar påskhögtiden i öknens. Molnskyt över tabernaklet.

HERREN talade till Mose i Sinai-öknens i den första månaden av det andra året efter deras uttåg ur Egyptens land och sade:

2. Låt Israels barn hålla påskhögtiden på den bestämda tiden.

3. På den fjortonde dagen i denna månad, i skymningen, skall ni hålla den på bestämd tid. I enlighet med alla stadgar och bud skall ni hålla den.

2 Mos. 12:5f. 3 Mos. 23:5. 4 Mos. 28:16. 5 Mos. 16:1.

4. Och Mose sade till Israels barn att de skulle hålla påskhögtiden.

5. Och de höll påskhögtiden på den fjortonde dagen i första månaden, i skymningen, i Sinaiöknen. Israels barn gjorde i allt så som HERREN hade befallt Mose.

6. Nu fanns det där några män som hade blivit orena genom en död människa, så de kunde inte hålla påskhögtid på den dagen. De kom samma dag inför Mose och Aron. 4 Mos. 19:11.

7. Männen sade till honom: Vi har blivit orena genom en död människa. Varför skall vi hindras bland Israels barn, så att vi inte får bära fram vår offergåva till HERREN vid den bestämda tiden?

8. Mose sade till dem: Stanna här, så skall jag skall höra vad HERREN befäller i fråga om er.

9. HERREN talade till Mose och sade:

10. Tala till Israels barn och säg: Om någon bland er eller era efterkommande har blivit oren genom en död kropp eller är ute på resa långt borta, skall han ändå hålla HERRENS påskhögtid.

11. De skall hålla den, på den fjortonde dagen i den andra månaden, i skymningen. Med osyrat bröd och bittra örter skall de äta det*. *dvs. påskalammet.

12. De skall inte lämna något kvar av det till morgonen, inte heller krossa* något ben på det. De skall hålla påskhögtiden i allt så som det är föreskrivet om den.

*Kristusprofetia. 2 Mos. 12:10, 46. Joh. 19:36.

13. Men den mannen som är ren, och inte är på resa, och ändå försummar att hålla påskhögtiden, han* skall utrotas ur sitt folk, eftersom han inte bar fram HERRENS offergåva på bestämd tid. Den mannen skall bära sin synd. *KJV och KXII: densamme själ.

14. Om en främling bor ibland er och vill hålla HERRENS påskhögtid, så skall han göra det enligt de stadgar och lagar som gäller för påskhögtiden. Ni skall ha en och samma stadga, både för främlingen och för den som är född i landet. 2 Mos. 12:49.

15. På den dagen då tabernaklet sattes upp övertäckte molnskyn tabernaklet, vittnesbördets tält, och från kvällen till morgonen syntes ett eldsken över tabernaklet. 2 Mos. 40:38.

16. Så var det alltid: molnskyn övertäckte det,* och om natten syntes det som ett eldsken. *dvs: om dagen.

17. Varje gång molnskyn höjde sig från tältet bröt Israels barn upp, och på den plats där molnskyn stannade, där slog Israels barn läger.

18. På HERRENS befallning bröt Israels barn upp, och på HERRENS befallning slog de läger. Så länge molnskyn vilade över tabernaklet förblev de kvar i lägret. 1 Kor. 10:1.

19. När molnskyn låg kvar över tabernaklet en längre tid höll Israels barn fast vid HERRENS påbud och bröt inte upp.

20. Och var det så, att när molnskyn blev kvar över tabernaklet bara några få dagar, så förblev de på HERRENS befallning kvar i lägret, och på HERRENS befallning bröt de upp.

21. Och var det så, att när molnskyn blev kvar bara från kvällen till morgonen, och när molnskyn höjde sig på morgonen då bröt de upp. Om det var dag eller natt när molnskyn höjde sig, så bröt de upp.

22. Om det var två dagar eller en månad eller ett år som molnskyn blev kvar över tabernaklet, så förblev Israels barn i lägret och bröt inte upp,

men när den höjde sig bröt de upp.

2 Mos. 40:36f.

23. På HERRENS befallning slog de läger, och på HERRENS befallning bröt de upp. De höll fast vid HERRENS påbud, efter HERRENS befallning genom Moses hand.

10 Kapitlet

Silvertrumpeterna. Uppbrott från Sinai. Mose bön när arken bryter upp eller stannar.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Låt tillverka två silvertrumpeter åt dig. I hamrat arbete skall du göra dem. Du skall använda dem när menigheten skall sammankallas och när lägren skall bryta upp.

3. När man blåser i dem skall hela menigheten samlas inför dig vid ingången till uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

4. Men om man blåser bara i den ena, skall ledarna, huvudmännen för Israels ätter, samlas hos dig,

5. När ni blåser en larmsignal, skall de läger som ligger österut bryta upp.

6. Och när ni blåser larmsignal för andra gången, skall de läger bryta upp som ligger söderut. När lägren skall bryta upp skall man blåsa larmsignal.

7. Men när församlingen skall sammankallas, skall ni blåsa, men det skall inte ljuda som larmsignal.

8. Arons söner, prästerna, skall blåsa i trumpeterna. Detta skall vara en evig stadga för er genom alla släktled.

9. När ni drar ut till strid i ert land

mot fienden som angriper er skall ni blåsa larmsignal med trumpeterna, och ni skall bli ihågkomna inför HERREN, er Gud och ni skall bli räddade från era fiender.

10. Och när ni har en glädjedag, på era högtider och nymånader* skall ni blåsa i trumpeterna vid era brännoffer och tackoffer**, för att de skall vara en ihågkomelse för er inför er Gud. Jag är HERREN er Gud.

*början på en månad. **KJV: fredsoffer. 2 Krön. 7:6.

11. Och det hände sig, på den tjugonde dagen i den andra månaden av det andra året, att molnskyn höjde sig från vittnesbördets tabernakel, 12. och Israels barn bröt upp och begav sig i väg från Sinaiöknen, och molnskyn stannade i Paranöknen.

13. Och de bröt upp första gången efter HERRENS befallning genom Moses hand.

14. Först bröt Judas barns läger upp under sin fana med hären ordnad i avdelningar, och i spetsen för denna här var Nahson, Amminadabs son, 4 Mos. 2:3.

15. med Netanel, Suars son, i spetsen för hären av Isaskars barns stam

16. och med Eliab, Helons son, i spetsen för hären av Sebulons barns stam.

17. Sedan togs tabernaklet ner, och Gersons söner och Meraris söner bröt upp och bar tabernaklet. 4 Mos. 4:24f.

18. Därefter bröt Rubens läger upp under sin fana med hären ordnad i avdelningar och i spetsen för denna här var Elisur, Sedeurs son,

19. med Selumiel, Surisaddajs son, i spetsen för hären av Simeons barns stam

20. och med Eljasaf, Deguels son, i spetsen för hären av Gads barns stam.

21. Sedan bröt kehatiterna upp. De bar helgedomen. De andra reste upp taber-

naklet innan kehatiterna kom fram.
 22. Därefter bröt Efraims barns läger upp under sin fana, med hären ordnad i avdelningar och i spetsen för denna här var Elisama, Ammihuds son,
 23. med Gamliel, Pedasurs son, i spetsen för hären av Manasses barns stam
 24. och med Abidan, Gideonis son, i spetsen för hären av Benjamins barns stam.
 25. Därefter bröt Dans barns läger upp under sin fana som en eftertrupp för alla läger, med hären ordnad i avdelningar och i spetsen för denna här var Ahieser, Ammisaddajs son,
 26. med Pagiel, Okrans son, i spetsen för hären av Asers barns stam
 27. och med Ahira, Enans son, i spetsen för hären av Naftalis barns stam.
 28. Så var Israels barns avfärd, varje häravdelning för sig, när de bröt upp.
 29. Och Mose sade till Hobab, son till Reguel av Midjan, Moses svärfar: Nu drar vi bort till den plats, om vilken HERREN har sagt: Jag skall ge det till er. Följ med oss, så vill vi göra gott mot dig, ty HERREN har talat gott angående Israel.
 30. Men han sade till honom: Jag vill inte följa med, utan jag skall gå till mitt land och till min släkt.
 31. Han sade: Jag ber dig, lämna oss inte, för du vet var vi kan slå läger i öknen och du kan vara vårt öga.
 32. Och det skall ske, om du följer med oss – ja, det skall verkligen ske – att det goda som HERREN gör med oss, det skall vi också göra mot dig.
 33. Och de bröt upp från HERRENS berg och vandrade tre dagsresor. HERRENS förbundsark gick framför dem de tre dagsresorna för att utse viloplats åt dem.

34. Och HERRENS molnsky fanns över dem om dagen, när de bröt upp från lägerplatsen.

35. Och det skedde, så ofta arken bröt upp, att Moses sade: Stå upp, HERRE! Låt dina fiender skingras och låt de som hatar dig fly för dig.

2 Krön. 6:41. Ps. 68:2.

36. Och när den stannade sade han: Kom tillbaka, HERRE, till Israels många tusenden.

11 Kapitlet

*Folkets missnöje och bestraffning.
 De sjuttio äldste. Vaktlar till mat åt folket.*

Och när folket klagade, missgode det HERREN för HERREN hörde det och hans vrede tändes upp. Och HERRENS eld bröt ut bland dem, och förtärde dem som var i utkanten av lägret. 3 Mos. 10:2. Ps. 78:21.

2. Då ropade folket till Mose och när Mose bad till HERREN slocknade elden.

3. Och han gav denna plats namnet Tabeera*, eftersom HERRENS eld hade brunnit bland dem. *Tabeera betyder brand.

4. Den blandade folkhop som följde dem greps av begär. Också Israels barn började på nytt gråta och sade: Vem skall ge oss kött att äta? 2 Mos. 12:38.

5. Vi kommer ihåg den fisk vi åt i Egypten så mycket vi ville, gurkorna, melonerna, purjolöken, rödlöken och vitlöken.

6. Men nu är våra själar uttorkade, för vi har ingenting framför våra ögon bara detta manna.

7. Mannat liknade korianderfrö och såg ut som bdelliumharts*.

*såg ut som genombrutna pärlor.

1 Mos. 2:12. 2 Mos. 16:31. Joh. 6:31.

8. Folket gick omkring och samlade upp det och malde det på handkvarnen eller stötte det i morteln och kokade det i grytan och gjorde kakor av det och dess smak var som smaken av färsk olja*. *dvs. olivolja.

9. När daggen föll om natten över lägret, föll också mannat över det.

10. Och Mose hörde hur folket grät i varje släkt, var och en vid ingången till sitt tält. Och HERRENS vrede upptändes mycket, och Mose blev också missnöjd.

11. Och Mose sade till HERREN. Varför har du bedrövat din tjänare, och varför har jag inte funnit nåd inför dina ögon, eftersom du har lagt bördan av hela detta folk på mig?

12. Har jag avlat hela detta folk? Har jag fött dem, för att du skulle säga till mig: Bär dem i din famn, så som en vårdare bär dibarnet, in i det land som du med ed har lovat åt deras fäder?

13. Varifrån skall jag få kött att ge åt allt detta folk? För de gråter inför mig och säger: Ge oss kött, så vi kan äta.

14. Jag klarar inte att bära allt detta folk ensam, eftersom det är för tungt för mig.

15. Om det är så här du vill handla mot mig, döda mig då genast, jag ber dig, om jag har funnit nåd inför dina ögon, och låt mig slippa se mitt elände.

16. HERREN sade till Mose: Samla sjuttio män av Israels äldste åt mig, sådana som du vet är folkets äldste och förmän. För fram dem till uppenbarelsetältet*, så att de kan stå där tillsammans med dig.

*KXII: vittnesbördets tabernakel. 2 Mos. 18:21f.

17. Jag skall stiga ner och tala med dig där och jag skall ta av den Ande

som är över dig och lägga på dem. De skall bära folkets börda tillsammans med dig, så att du slipper bära den ensam. 2 Mos. 18:25f.

18. Säg till folket: Helga er till i morgon, så skall ni få äta kött, för ni har gråtit inför HERRENS öron och sagt: Vem skall ge oss kött att äta? För i Egypten hade vi det bra. Därför skall HERREN ge er kött och ni skall få äta. 2 Mos. 19:10.

19. Inte bara en dag skall ni äta, inte heller två dagar, och inte fem dagar, inte heller tio dagar, och inte tjugo dagar, 20. utan en hel månad, ända tills det kommer ut genom näsan på er och ni äcklas av det. Därför att ni har föraktat HERREN, som är mitt ibland er, och gråtit inför honom och sagt: Varför drog vi ut från Egypten?

21. Mose sade: folket som är med mig är 600 000 man till fots, och du säger: Jag skall ge dem kött åt äta under en hel månad! 2 Mos. 12:37.

22. Skall fåren och nötboskapen slaktas åt dem, så att det räcker till åt dem? Eller skall alla fiskar i havet samlas ihop åt dem, så att det räcker till åt dem?

23. HERREN sade till Mose: Har HERRENS arm blivit för kort? Du skall nu få se, om det jag har sagt skall hända dig eller inte. Jes. 50:2, 59:1.

24. Och Mose gick ut och talade om för folket vad HERREN hade sagt. Han samlade ihop sjuttio män av folkets äldste och lät dem ställa sig kring tältet*. *KXII: tabernaklet.

25. Då steg HERREN ner i molnskyn och talade till honom och tog av den Ande som var över honom och gav åt de sjuttio äldste. Och det skedde, när Anden vilade över dem,

att de profeterade, vilket de sedan inte upphörde* med. *KXII: vände sedan inte åter.

1 Sam. 10:5f. Joel 2:28. Apg. 2:4.

26. Men två män hade stannat kvar i lägret. Den ene hette Eldad och den andre hette Medad. Och Anden vilade över dem, och de var bland de uppskrivna, men hade inte gått ut till tältet*. Och de profeterade i lägret.

*KXII: tabernaklet.

27. Då skyndade en ung man bort och berättade för Mose och sade: Eldad och Medad profeterar i lägret.

28. Josua, Nuns son, Moses tjänare, som han hade utvalt*, svarade och sade: Min herre, Mose, förbjud dem!

*KJV: en av hans unga män.

29. Men Mose sade till honom: Nitälskar du för mig? Om ändå allt HERRENS folk vore profeter och att HERREN ville låta sin Ande komma över dem!

30. Sedan gick Mose tillbaka till lägret med Israels äldste.

31. Då kom en stormvind ut från HERREN som förde med sig vaktlar* från havet och lät dem falla ner vid lägret, en dagsresa** på den ena sidan och en dagsresa** på den andra sidan runt hela lägret och omkring två alnar*** högt över marken.

*en fasanfågel, som liknar en raphhöna.

en dagsresa var ca 30 km. *ca 1 meter.

2 Mos. 16:13. Ps. 78:26-27.

32. Folket var uppe hela den dagen, hela natten och hela följande dag och samlade vaktlar. Det minsta som någon samlade var tio homer*, och de bredde ut dem åt sig runt omkring lägret.

*en homer var ca. 360 liter.

33. Men medan de ännu hade köttet mellan tänderna och det ännu var otuggat, upptändes HERRENS vrede

mot folket, och HERREN slog folket med en mycket svår plåga. Ps. 78:29f.

34. Platsen fick namnet Kibrot-Hattaava*, ty där begravde man det folket som hade gripits av lystnad.

*KXII: lustens gravar. Kibrot-Hattaava betyder: begärsgravarna.

35. Från Kibrot-Hattaava bröt folket upp och drog till Haserot och de stannade i Haserot.

12 Kapitlet

Mirjam och Aron klandrar Mose och Mirjam straffas.

Och Mirjam och Aron talade emot Mose på grund av den etiopiska* kvinnan som han hade tagit till hustru. För han hade gift sig med en etiopisk* kvinna. *Alt. övers.: tagit sig en hustru från Kush. 2 Mos. 2:21.

2. De sade: Är Mose den ende som HERREN talar genom? Talar han inte också genom oss? Och HERREN hörde detta.

3. Mose var en mycket saktmodig man, mer än någon annan människa på jorden.

4. Plötsligt sade HERREN till Mose, Aron och Mirjam: Gå ut, ni tre, till uppenbarelsetältet*. Och de gick dit ut, alla tre. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

5. Då steg HERREN ner i en moln-pelare och ställde sig vid ingången till tältet. Han kallade på Aron och Mirjam och de gick båda dit.

2 Mos. 19:9, 34:5.

6. Och han sade: Hör nu mina ord. Om det finns en profet ibland er, ger jag, HERREN, mig till känna för

honom i en syn, och talar till honom i en dröm.

7. Men så är det inte med min tjänare, Mose, han är trogen i hela mitt hus.

Hebr. 3:2.

8. Jag talar med honom ansikte mot ansikte, tydligt och inte genom dunkelt tal, och han får se HERRENS gestalt. Varför har ni då inte fruktat att tala emot min tjänare Mose? 2 Mos. 33:11.

9. Och HERRENS vrede upptändes mot dem, och han lämnade dem.

10. När molnsdyn drog sig tillbaka från tältet, se, då blev Mirjam vit som snö av spetälska. Och Aron såg på Mirjam, och se, hon var spetälsk.

KXII: tabernaklet. 5 Mos. 24:9.

11. Då sade Aron till Mose: O, min herre, jag ber dig, lägg inte på oss denna synd, därför att vi har varit dåraktiga och därför att vi har för syndat oss.

12. Jag ber dig, låt inte henne bli som en död, vars kött är till hälften förtärt när det kommer ut från moderlivet.

13. Och Mose ropade till HERREN och sade: O Gud, gör henne frisk nu, jag ber dig.

14. Då sade HERREN till Mose: Om hennes fader hade spottat henne i ansiktet, skulle hon då inte ha fått skämmas i sju dagar? I sju dagar skall hon hållas utestängd från lägret. Sedan skall hon tas emot igen.

3 Mos. 13:46. 4 Mos. 5:2.

15. Och Mirjam blev utestängd i sju dagar från lägret, och folket bröt inte upp förrän Mirjam hade förts tillbaka.

16. Sedan bröt folket upp från Haserot och slog läger i Paranöknen.

13 Kapitlet

Mose skickar tolv spejare till Kanaan.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Sänd iväg några män till att bespeja Kanaans land, som jag vill ge åt Israels barn. Ni skall sända en man från varje fädernestam. Var och en av dem skall vara en ledare.

5 Mos. 1:22f.

3. På HERRENS befallning sände Mose iväg dem från Paranöknen, alla dessa var huvudmän för Israels barn.

4. Och deras namn var dessa: Från Rubens stam: Sammua, Sackurs son,

5. från Simeons stam: Safat, Horis son,

6. från Judas stam: Kaleb, Jefunes son,

7. från Isaskars stam: Jigal, Josefs son,

8. från Efraims stam: Hosea, Nuns son,

9. från Benjamins stam: Palti, Rafus son,

10. från Sebulons stam; Gaddiel, Sodis son,

11. från Josefs stam, nämligen för Manasses stam: Gaddi, Susis son,

12. från Dans stam: Ammiel, Gemalis son,

13. från Asers stam: Setur, Mikaelis son,

14. från Naftalis stam: Nahbi, Vofsis son,

15. från Gads stam: Geuel, Makis son.

16. Dessa är namnen på de män som Mose sände iväg för att bespeja landet. Mose kallade Hosea*, Nuns son, för Josua**. *Hosea betyder: frälsning.

**Josua betyder: HERREN frälser.

17. Mose sände iväg dem för att bespeja Kanaans land och sade till dem: Dra upp denna vägen söderut* och dra vidare upp till bergsbygden.

*Negev.

18. Och se efter hur landet är, om folket som bor där är starkt eller svagt, om de är få eller många,

19. om landet där de bor i är bra eller dåligt, om städerna där de bor i är som läger eller fästningar,

20. om landet är bördigt eller kargt och om det finns träd där eller inte. Var modiga och ta med er något av landets frukter. Det var vid den tid då de första druvorna mognade.

21. De gav sig iväg och bespejade landet från öknen Sin ända till Rehob, där vägen går till Hamat.

22. De drog upp genom sydlandet* och kom till Hebron. Där bodde Anaks ättlingar: Ahiman, Sesaj och Talmaj. (Hebron grundades sju år före Soan i Egypten.)

*Negev. 5 Mos. 9:2. Jos. 14:15.

23. Och de kom till Druvdalen*. Där skar de av en vinranka med en druvklase på som två av dem bar på en stång. De tog också med sig av granatäpplena och fikonen.

*KXII och KJV: Eskols bäck. 5 Mos. 1:24f.

24. Detta ställe blev kallat Druvdalen* på grund av den druvklase som Israels barn skar av där.

*KXII och KJV: Eskols bäck. Eskol betyder druvklase.

25. Och de vände tillbaka efter att ha

bespejat landet i fyrtio dagar.

26. De vandrade och kom fram till Mose och Aron och till hela menigheten av Israels barns i Kadesh i Paranöknen. De rapporterade till dem och till hela menigheten och visade dem landets frukt.

27. De berättade för honom och sade: Vi kom till det land som du skickade oss till. Det flödar verkligen av mjölk och honung, och här är frukt därifrån.

2 Mos. 3:8, 33:3. 5 Mos. 1:25.

28. Men folket som bor i landet, är starkt. Städerna är befästa och mycket stora. Dessutom såg vi ättlingar till Anak där.

29. Amalekiterna bor i sydlandet*, hetiterna, jebusiterna och amoreerna bor i bergsbygden, och kananeerna bor vid havet och utmed Jordan. *Negev.

30. Men Kaleb lugnade folket inför Mose och sade: Låt oss genast dra dit upp och inta det, för vi kan besegra det.

31. Men de män, som hade dragit dit upp med honom, sade: Vi kan inte dra upp mot detta folk, ty de är starkare än vi.

32. Och de spred ut ont rykte bland Israels barn om det land som de hade bespejat. De sade: Det land, vilket vi har vandrat igenom och bespejat är ett land, som förtär sina invånare. Allt folk som vi såg där, var resliga män.

33. Vi såg också jättarna* där, Anaks söner, som kommer från jättarna*. Vi var som gräshoppor i våra egna ögon, och så var vi också i deras ögon. *KXII: tyranner.

14 Kapitlet

Folkets uppror och bestraffning.

Då började hela menigheten ropa och skrika, och folket grät den natten.

2. Och alla Israels barn knotade mot Mose och mot Aron, och hela menigheten sade till dem: Om vi ändå hade fått dö i Egyptens land, eller om vi ändå hade fått dö i denna öken!

2 Mos. 16:3. 5 Mos. 1:26f. Ps. 106:24.

3. Varför har HERREN fört oss till detta land, för att falla för svärd och våra hustrur och våra barn skall bli tagna som byte? Vore det inte bättre för oss att vända tillbaka till Egypten?

4. Och de sade till varandra: Låt oss välja en ledare och vända tillbaka till Egypten.

5. Då föll Mose och Aron ner på sina ansikten inför Israels barns hela församlade menighet.

6. Och Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son, som var med bland dem som hade bespejat landet, rev sönder sina kläder

7. och talade till Israels barns hela menighet och sade: Det land som vi har vandrat igenom och bespejat är ett mycket, mycket gott land.

8. Om HERREN har behag till oss, skall han föra oss in i detta land och ge det åt oss, ett land som flödar av mjölk och honung.

9. Gör bara inte uppror mot HERREN, och var inte heller rädda för folket i landet, för de skall bli som en munsbit för oss. Deras beskydd har vikit ifrån dem, och HERREN är med oss. Frukta inte för dem.

10. Men hela menigheten sade att

man skulle stena dem med stenar. Då visade sig HERRENS härlighet i uppenbarelsetältet* för alla Israels barn. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

2 Mos. 17:4. 1 Sam. 30:6.

11. Och HERREN sade till Mose: Hur länge skall detta folk förakta mig, och hur länge skall de vägra tro på mig trots alla de tecken jag har gjort ibland dem?

12. Jag skall slå dem med pest och utrota* dem, och dig vill jag göra till ett folk, större och mäktigare än detta. *KJV: göra dem arvlösa. 2 Mos. 32:10.

13. Men Mose sade till HERREN: Sedan när egyptierna får höra det, ty du har med din kraft fört ut detta folk från dem,

14. så skall de berätta det för invånarna i detta land, att de har hört att du, HERRE, är mitt ibland detta folk, att du, HERRE, visar dig ansikte mot ansikte, att din molnsky står över dem och att du går framför dem om dagen i en molnpelare och om natten i en eldpelare. 2 Mos. 13:21. 1 Kor. 10:1.

15. Nu, om du dödar detta folk som en man, då kommer hedningarna, som har hört ryktet om dig, att säga:

16. Därför att HERREN inte förmodade föra detta folk in i det land, som han med ed hade lovat dem, därför har han dödat dem i öknen.

5 Mos. 9:28. Hes. 20:14.

17. Jag ber dig, må nu min HERRES kraft bevisa sig stor, så som du har talat och sagt:

18. HERREN är sen till vrede och rik på nåd, han förlåter missgärningar och överträdelser, men på intet sätt låter den skyldige bli ostraffad, utan söker fädernas missgärningar på barnen i tredje och fjärde led. 2 Mos. 20:5, 34:6. 5 Mos. 5:9.

19. Jag ber dig, förlåt nu detta folks synder, enligt din stora nåd, så som du har förlåtit detta folk från Egypten och ända hit. 2 Mos. 32:32. 5 Mos. 9:26.

20. Och HERREN sade: Jag har förlåtit dem efter ditt ord.

21. Men så sant jag lever så skall hela jorden vara full av HERRENS härlighet.

22. Eftersom alla dessa män har sett min härlighet och under jag har gjort i Egypten och i öknen, och som nu tio gånger har satt mig på prov och inte lyssnat till min röst,

23. så skall sannerligen ingen av dem få se det land som jag med ed har lovat deras fäder, och inte heller någon av dem som har föraktat mig skall få se det. 4 Mos. 26:65. Ps. 95:11.

24. Men min tjänare Kaleb, eftersom han har en annan ande i sig och har följt mig helt och fullt, så skall jag föra in honom i landet där han har varit, och hans ättlingar skall ärva det.

5 Mos. 1:35f. Jos. 14:6f.

25. Nu bor amalekiterna och kanaanerna i dalen. I morgon skall ni vända er åt annat håll och dra bort till öknen, längs vägen mot Röda havet.

26. Och HERREN talade till Mose och till Aron och sade:

27. Hur länge skall jag behöva stå ut med denna onda menighet, som knotar mot mig? Jag har hört Israels barns knotande, som de knotar mot mig.

28. Säg till dem: Så sant jag lever, säger HERREN, så som ni själva har sagt inför mina öron, så skall jag göra med er.

29. I denna öken skall era döda kroppar falla. Alla som blivit mönstrade av er, efter ert totala antal från tjugo års ålder och uppåt, som har knotat mot mig. 4 Mos. 32:11. Hebr. 3:17.

30. Sannerligen, ingen av er skall komma in i det land som jag med upplyft hand lovade er att få bo i, förutom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son.

31. Men era barn, som ni sade skulle bli fiendens byte, skall jag föra in där, och de skall lära känna det land, som ni har förkastat*. *KJV: föraktat.

32. Men när det gäller er, så skall era döda kroppar falla här i öknen.

33. Och era barn skall vandra* i öknen i fyrtio år och de skall bära straffet för er otrohet, till dess att era döda kroppar förmultnat i öknen.

*KXII: vara herdar. Ps. 95:10. Hes. 4:6.

34. Efter antalet av de dagar som ni bespejade landet, alltså fyrtio dagar, skall ni under fyrtio år - ett år för varje dag - bära på era synder. Ni skall få erfara att jag har tagit min hand* ifrån er. *KJV: mitt löftesbrott mot er.

35. Jag, HERREN, har talat: Jag skall i sanning göra så med hela denna onda menighet, som har samlat sig ihop mot mig. I denna öken skall de förgås, där skall de dö.

36. Och de män, som Mose hade sänt iväg för att bespeja landet, och som vid sin återkomst hade fått hela menigheten att knota mot honom genom att sprida falska rykten om landet,

37. dessa män som hade spritt onda rykten om landet, dog genom en hemsökelse inför HERREN.

38. Men av de män som hade gått för att bespeja landet, överlevde endast Josua, Nuns son, och Kaleb, Jefunnes son.

39. Och Mose talade dessa orden till alla Israels barn, och folket sörjde mycket.

40. De steg tidigt upp följande morgon och gick upp till bergshöjden och sade: Se, här är vi. Vi vill dra upp till den plats som HERREN har talat om, ty vi har syndat. ^{5 Mos. 1:41.}

41. Men Mose sade: Varför vill ni nu överträda HERRENS befallning? Det kommer inte lyckas.

42. Ge er inte av dit upp, så att ni inte blir slagna inför era fiender, för HERREN är inte med er.

43. Ty amalekiterna och kananeerna skall möta er där, och ni kommer att falla för svärd. Eftersom ni har vänt er bort från HERREN, därför skall HERREN inte vara med er.

44. I sitt övermod drog de ändå upp mot bergsbygden, men HERRENS förbundsark och Mose lämnade inte lägret. ^{5 Mos. 1:43 f.}

45. Amalekiterna och kananeerna, som bodde där i bergsbygden, kom då ner och slog dem och förföljde dem ända till Horma.

15 Kapitlet

Ytterligare offerlagar. En sabbatsbrytare stenas. Tofsarna på kläderna.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land som jag ger till er, där ni skall bo,

3. och ni vill göra ett eldsoffer åt HERREN, ett brännoffer eller slaktoffer för att uppfylla ett löfte, eller ett frivilligt offer, eller i samband med era högtider, för att frambära

en välbehaglig doft till HERREN av nötboskap eller får,

^{2 Mos. 29:18. 3 Mos. 22:21.}

4. så skall den som ger HERREN detta offer, bära fram ett matoffer av en tiondel efa fint mjöl blandat med en fjärdedels hin olja, ^{3 Mos. 2:1, 6:14f.}

5. och som drickoffer skall du göra i ordning en fjärdedels hin vin tillsammans med brännoffret eller slaktoffret, för varje lamm.

6. Är det en bagge, skall du göra i ordning två tiondels efa fint mjöl blandat med en tredjedel hin olja som matoffer,

7. och som drickoffer skall du offra en tredjedel hin vin, som en välbehaglig doft för HERREN.

8. När du offerar en ungtjur till brännoffer eller slaktoffer för att uppfylla ett löfte, eller som tackoffer* åt HERREN,

^{*KJV: fredsoffer.}

9. skall du tillsammans med tjuren som matoffer bära fram tre tiondels efa fint vetemjöl blandat med en halv hin olja, 10. och som drickoffer skall du bära fram en halv hin vin, det är ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

11. På detta sätt skall man göra för varje tjur, eller för varje bagge, eller för varje lam eller killing.

12. Efter det antal ni offerar, skall ni göra så med var och en efter deras antal.

13. Alla infödda skall göra på detta sätt när han vill offra ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

14. Om en främling bor hos er eller någon är ibland era efterkommande, och han vill offra ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN, skall han göra så som ni gör.

15. En och samma stadga skall

gälla i församlingen för er och för främlingen som bor ibland er. En evig stadga skall detta vara för era generationer. Som det är för er, så skall det vara för främlingen inför HERREN. 2 Mos. 12:49. 4 Mos. 9:14.

16. Samma lag och samma rätt skall gälla för er och för främlingen som bor hos er.

17. HERREN talade till Mose och sade:

18. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni kommer in i det land dit jag för er,

19. då skall ni, när ni äter av landets bröd, offra till HERREN ett upphöjelseoffer.

20. Ni skall offra en kaka från det första av er deg, som ett upphöjelseoffer, så som ni gör med upphöjelseoffret från tröskplatsen, så skall ni lyfta upp det.

2 Mos. 23:19. 3 Mos. 23:10-11.

21. Från det första av era degar skall ni ge åt HERREN ett upphöjelseoffer genom alla släktled.

22. Och om ni syndar oavsiktligt och försummar att följa alla dessa bud som HERREN har talat till Mose,

23. allt det som HERREN har befallt genom Mose, från den dagen då HERREN gav sina befallningar, och allt framgent genom alla släktled,

24. då gäller detta: Om det skedde omedvetet, utan att församlingen visste det, så skall hela församlingen offra en ungtjur som brännoffer till en välbehaglig doft inför HERREN, med tillhörande matoffer och drickoffer, på föreskrivet sätt, och en getabock* till syndoffer. *KJV: getkilling.

25. Och prästen skall bringa försoning för hela församlingen av Israels barn, och de skall få förlåtelse, för det var en omedveten synd. De skall

bära fram sitt offer, ett eldsoffer till HERREN, och sitt syndoffer inför HERREN för sin omedvetna synd.

26. Och hela församlingen av Israels barn och främlingen som bor ibland dem skall få förlåtelse, för hela folket var ovetande om synden.

27. Om en enskild person* syndar omedvetet, skall han föra fram en årsgammal get som syndoffer.

*KXII och KJV: själ. 3 Mos. 4:27f.

28. Och prästen skall bringa försoning för den* som syndar omedvetet, när han syndar omedvetet inför HERREN, för att utverka försoning för honom och det skall bli honom förlåtet. *KXII och KJV: själ.

29. Samma lag skall gälla för den som begår synd omedvetet, både för den infödda bland Israels barn och för främlingen som bor ibland dem.

30. Men den person* som begår något med berått mod** vare sig han är infödd eller främling, han hånar HERREN och den personen* skall utrotas ur sitt folk. *KXII och KJV: själen.

**ordagrant: med upplyft hand.

31. Eftersom han har föraktat HERRENS ord och brutit mot hans bud, skall den personen* sannerligen utrotas. Hans missgärning skall vara över honom. *KXII och KJV: själen.

32. Medan Israels barn var i öknen, ertappades en man med att samla ihop ved på sabbatsdagen.

2 Mos. 20:8.

33. De som ertappade honom med att samla ihop ved förde honom till Mose och Aron och till hela menigheten.

34. Och de satte honom i förvar, eftersom det inte var klart utsagt vad som borde göras med honom.

3 Mos. 24:12.

35. Och HERREN sade till Mose: Den mannen skall döden dö. Hela menigheten skall stena honom med stenar utanför lägret.

36. Då förde hela menigheten honom utanför lägret och stenade honom med stenar till döds, så som HERREN hade befallt Mose.

37. Och HERREN talade till Mose och sade:

38. Tala till Israels barn och säg till dem, att de och deras efterkommande skall göra sig tofsar i hörnen på sina kläder och sätta ett mörkblått snöre på varje hörntofs. 5 Mos. 22:12. Matt. 23:5.

39. De tofsarna skall vara där, för att när ni ser dem skall ni minnas alla HERRENS bud och göra efter dem, och inte följa era egna hjärtan och era egna ögon, som ni följer efter till att bedriva hor*.

*Alt. övers.: äktenskapsbrott, avgudadyrkan.

40. Därför skall ni komma ihåg och göra efter alla mina bud, och vara heliga inför er Gud.

41. Jag är HERREN, er Gud, som förde er ut ur Egyptens land för att vara er Gud. Jag är HERREN, er Gud.

16 Kapitlet

Koras, Datans och Abirams uppror.

Kora, son till Jishar, son till Kehat, son till Levi, tog med sig Datan och Abiram, Eliabs söner, och On, Pelets son, av Rubens söner,

2. och reste sig upp mot Mose tillsammans med 250 män av Israels barn, ledare i församlingen, framstående i menigheten, ansedda män.

3. De samlade sig mot Mose och Aron och sade till dem: Ni tar alldeles för mycket på er själva, med tanke på att hela församlingen är helig, var och en av dem, och HERREN är mitt ibland dem. Varför upphöjer ni er själva över HERRENS församling?

4. Då Mose hörde detta, föll han ned på sitt ansikte.

4 Mos. 14:5.

5. Och han talade till Kora och hela hans skara och sade: I morgon skall HERREN visa, vem som är hans, och vem som är helig, och vem som får komma inför honom. Den som han har utvalt, skall han låta komma inför honom.

6. Gör så här: Ta era fyrfat, du Kora och hela din skara,

7. och lägg eld i dem och strö rökelse på dem inför HERREN i morgon. Och det skall ske, att den man som HERREN väljer ut, han skall vara helig. Ni tar alldeles för mycket på er själva, ni Levi söner.

8. Och Mose sade till Kora: Jag ber er, lyssna, ni Levi söner!

9. Är det inte nog för er att Israels Gud har avskilt er från Israels menighet för att låta er komma nära honom för att göra tjänst i HERRENS tabernakel och att stå inför menigheten för att tjäna den?

10. Och att han har låtit dig komma nära sig, du och alla dina bröder, Levi söner. Och nu, söker ni efter prästtjänsten också?

11. Därför har både du och hela din skara gaddat er samman mot HERREN. Och vad är Aron, eftersom ni klagar mot honom?

2 Mos. 16:7. 1 Kor. 10:10.

12. Och Mose skickade bud efter Datan och Abiram, Eliabs söner, men de sade: Vi kommer inte.

13. Är det inte nog, att du har fört oss bort från ett land, som flödar av mjölk och honung, för att döda oss i öknen. Skall du nu också göra dig till herre över oss?

14. Dessutom har du inte fört oss till ett land som flödar av mjölk och honung eller gett oss åkrar och vingårdar att äga. Vill du sticka ut ögonen på de här männen? Vi kommer inte.

15. Då blev Mose mycket vred och sade till HERREN: Ge inte akt på deras offer. Jag har inte tagit ifrån dem en enda åsna, och jag har inte gjort en enda av dem något ont.

1 Mos. 4:5. 1 Sam. 12:3.

16. Och Mose sade till Kora: I morgon skall du och hela din skara träda fram inför HERREN, du själv och de och Aron.

17. Var och en skall ta sitt fyrfat och lägga rökelse på dem, och var och en skall bära fram sitt fyrfat inför HERREN, 250 fyrfat. Du och Aron skall också ta var sitt fyrfat.

18. Och de tog var och en sitt fyrfat och lade eld på det och strödde på rökelse och ställde sig vid ingången till uppenbarelsetältet* tillsammans med Mose och Aron.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

19. Kora samlade ihop hela menigheten mot dem vid ingången till uppenbarelsetältet*. Så visade sig HERRENS härlighet för hela menigheten.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

20. Och HERREN talade till Mose och till Aron och sade:

21. Skilj er från denna menighet, så jag i ett ögonblick kan förgöra dem.

22. Då föll de ner på sina ansikten

och sade: O Gud, du Gud över andarna till allt kött! Skall du bli vred på hela menigheten, därför att en enda man syndar?

23. HERREN talade till Mose och sade:

24. Tala till menigheten och säg: Dra bort från platsen runt omkring Koras, Datans och Abirams tält.

25. Då reste sig Mose upp och gick till Datan och Abiram, och Israels äldste följde efter honom.

26. Och han talade till menigheten och sade: Jag ber er, vik bort från dessa ogudaktiga människors tält och rör inte vid något som tillhör dem, så att ni inte förgås genom alla deras synder. 2 Kor. 6:17. Upp. 18:4.

27. Och de drog sig bort från platsen runt omkring Koras, Datans och Abirams tält. Datan och Abiram kom ut och ställde sig vid ingången till sina tält, med sina hustrur och söner, och små barn.

28. Och Mose sade: Genom detta skall ni förstå, att HERREN har sänt mig att göra alla dessa gärningar för jag har inte handlat efter eget tycke*.

*KXII: hjärta. KJV: sinne.

29. Om dessa dör på samma sätt som alla andra människor dör eller blir hemsökta på samma sätt som alla andra människor blir hemsökta, då har HERREN inte sänt mig.

30. Men om HERREN gör något nytt så att jorden öppnar sin mun och uppslukar dem och allt som tillhör dem och de störtar levande ner i dödsriket*, då skall ni förstå att dessa män har föraktat HERREN.

*KXII: helvetet.

31. Och det skedde, då han hade slutat tala alla dessa ord, att marken räm-nade under dem, 5 Mos. 11:6. Ps. 106:17.

32. och jorden öppnade sitt gap och slukade dem och deras hus och alla de män* som var med Kora och alla deras ägodelar. *KXII: människor.

33. Så störtade de och alla som var med dem levande ner i dödsriket*, och jorden slöt sig över dem. Så utrotades de ur församlingen.

*KXII: helvetet.

34. Och hela Israel som stod runt omkring dem flydde för deras skrik, för de sade: Annars slukar jorden upp oss också.

35. Och en eld gick ut från HERREN och förtärde de 250 männen som hade offrat rökelse. 3 Mos. 10:1.

36. Och HERREN talade till Mose och sade:

37. Säg till prästen Eleasar, Arons son, att han skall ta fyrfaten ut ur branden och sprida elden längre bort, för de är helgade.

38. De fyrfaten, som tillhörde dessa som syndade mot sina egna själar, skall man hamra ut till plåtar för att täcka altaret. Eftersom de har varit framburna inför HERREN, därför är de helgade. De skall vara ett tecken för Israels barn.

39. Prästen Eleasar tog kopparfyrfaten vilka de som bränts upp hade burit fram, och man hamrade ut dem för att täcka altaret.

40. De skall vara till en påminnelse för Israels barn att ingen obehörig, som inte är av Arons säd, skall träda fram till att offra rökelseoffer inför HERREN, för att det inte skall gå som det gick med Kora och hans skara, vilket HERREN hade sagt till honom genom Mose.

41. Men dagen därpå knotade hela menigheten av Israels barn mot Mose och mot Aron och sade: Ni har dödat HERRENS folk.

42. Och det hände att när menigheten var samlad mot Mose och mot Aron, vände de sig mot uppenbarelsetältet*, och se, det täcktes av molnet, och HERRENS härlighet visade sig.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

43. Då kom Mose och Aron fram inför uppenbarelsetältet*,

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

44. och HERREN talade till Mose och sade:

45. Gå bort från denna menighet, så skall jag förintna dem på ett ögonblick. Och de föll ner på sina ansikten.

46. Så sade Mose till Aron: Ta ett fyrfat och lägg eld från altaret på det och strö över rökelse och bär det genast till menigheten och bringa försoning för dem. Ty vreden har gått ut från HERREN och hemsökelsen har börjat.

47. Då tog Aron det som Mose hade befallt och sprang mitt in i församlingen, och se, hemsökelsen hade redan börjat bland folket, och han lade på rökelse och bringade försoning för folket.

48. Han stod mellan de döda och de levande, och hemsökelsen upphörde.

49. De som dog av hemsökelsen var 14 700 förutom dem som dog för Koras skull.

50. Aron vände tillbaka till Mose vid uppenbarelsetältets* ingång, för hemsökelsen hade upphört.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

17 Kapitlet

Arons grönskande stav.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Tala till Israels barn och ta av dem en stav från varje fadershus, från alla deras ledare enligt deras fädernehus, tolv stavar. Skriv vars och ens namn på hans stav.

3. Arons namn skall du skriva på Levis stav, ty det skall finnas en stav för huvudmannen i varje fadershus.

4. Och dessa skall du lägga in i uppenbarelsetältet* framför vittnesbördet, där jag skall möta er.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

5. Och det skall ske att staven till den man som jag utväljer skall grönska. Så skall jag få ett slut på Israels barns knotande, varmed de knotar mot er.

6. Mose talade till Israels barn, och varje ledare gav honom en stav, en för varje ledare i sitt fadershus, tolv stavar. Arons stav var med bland deras stavar.

7. Och Mose lade stavarne inför HERREN i vittnesbördets tält.

8. Och det hände dagen därpå att Mose gick in i vittnesbördets tält, och se, Arons stav för Levis hus hade skjutit skott, hade knoppar och utslagna blommor och bar mogna mandlar.

Hebr. 9 4.

9. Mose bar alla stavarne som låg inför HERREN ut till alla Israels barn, och de såg detta och var och en tog sin stav.

10. Och HERREN sade till Mose: Läg tillbaka Arons stav framför

vittnesbördet. Den skall förvaras till ett tecken mot de upproriska, så du kan få ett slut på deras knotande mot mig, så att de inte dör.

11. Mose gjorde det. Så som HERREN hade befallt honom, så gjorde han.

12. Israels barn talade till Mose och sade: Se, vi dör, vi förgås, vi förgås allesammans!

13. Var och en som kommer nära HERRENS tabernakel skall dö. Skall vi bli förintade av döden?

18 Kapitlet

Prästernas och leviternas skyldigheter och rättigheter.

Och HERREN sade till Aron: Du och dina söner och din fars hus med dig skall bära den missgärning som hör till helgedomen, och du och dina söner med dig skall bära den missgärning som hör till er prästtjänst.

2. Och dina bröder av Levis stam, din fädernestam, skall du också låta vara med, så att de kan stå tillsammans med dig och tjäna dig. Men du och dina söner med dig skall tjäna inför vittnesbördets tält.

3. Och de skall ge akt på ditt uppdrag och skötseln av hela tältet. Men de skall inte närma sig till de heliga föremålen och altaret, för att inte både de och ni skall dö. 4 Mos. 3:7f

4. Och de skall ansluta sig till dig och de skall ge akt på skötseln av uppenbarelsetältet*, för alla tjänster i tältet, och ingen obehörig får komma nära dig.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

5. Ni skall ge akt på skötseln av helgedomen och skötseln av altaret, för att det inte skall komma någon mer vrede över Israels barn.

6. Se, jag har själv skilt ut era bröder leviterna bland Israels barn. De är givna till er som en gåva åt HERREN, till att utföra tjänsten vid uppenbarelsetältet*.

*KXII: vittnesbördets tabernakel. 4 Mos. 3:45.

7. Därför skall du och dina söner med dig ansvara för er prästtjänst, för allt som gäller altaret och innanför förlåten. Så skall ni tjäna. Jag har gett er prästämbetet som en gåva att tjäna med. Men en obehörig som kommer för nära skall dödas.

8. Och HERREN talade till Aron: Se, jag har också gett dig ansvar över mina upphöjelseoffer, av Israels barns alla heliga gåvor. Jag har gett dem till dig och till dina söner som en evig rätt på grund av smörjelsen.

9. Detta skall tillhöra dig av det allraheligaste som inte bränns upp i eld: alla deras offergåvor, alla deras matoffer, alla deras syndoffer, och alla deras skuldoffer som de skall ge mig. Detta skall vara allraheligast för dig och för dina söner.

10. På den allraheligaste platsen skall du äta det. Alla av manligt kön skall äta det. Det skall vara heligt för dig.

3 Mos. 6:18.

11. Och detta skall också vara ditt: upphöjelseoffret av deras gåvor, med alla viftoffer av Israels barn. Jag har gett dem till dig och till dina söner och till dina döttrar med dig, som en evig rättighet. Alla som är rena i ditt hus, skall äta av det.

3 Mos. 10:15.

12. Allt det bästa av oljan, och allt

det bästa av vinet och av säden, förstlingsgrödorna av det som de ger till HERREN, dem har jag gett åt dig.

13. Förstlingsfrukterna av allt som växer i landet, som de skall bära fram åt HERREN, skall tillhöra dig. Alla, som är rena i ditt hus, skall äta av det.

14. Allt som är helgat i Israel, skall tillhöra dig.

3 Mos. 27:28.

15. Allt det som öppnar moderlivet av allt kött som de bär fram till HERREN, antingen det är människor eller djur, skall tillhöra dig. Men de förstfödda bland människor skall du sannerligen friköpa, och de förstfödda av orena djur skall du friköpa.

2 Mos. 13:12, 34:19.

16. De som skall friköpas skall du lösa ut från en månads ålder efter din värdering. Priset skall vara, fem siklar efter tempelvikt, som är 20 gera*.

*En sikel är värd 20 gera. 2 Mos. 30:13.

3 Mos. 27:25. 4 Mos. 3:47.

17. Men du skall inte friköpa det förstfödda av nötboskap eller det förstfödda av får eller det förstfödda av getter. De är heliga. Deras blod skall du stänka på altaret, och deras fett skall du bränna upp till ett eldoffer, till en välbehaglig doft för HERREN.

5 Mos. 15:19.

18. Men deras kött skall tillhöra dig, liksom viftoffersbringan och det högra låret skall tillhöra dig.

2 Mos. 29:26. 3 Mos. 7:34.

19. Alla de heliga upphöjelseoffer som Israels barn offerar åt HERREN, har jag gett dig och dina söner och dina döttrar med dig, som en evig rättighet. Det är ett evigt saltförbund inför HERREN för dig lika väl som för dina efterkommande.

3 Mos 2:13. 2 Krön. 13:5.

20. HERREN sade till Aron: Du skall inta ha någon arvedel i deras land och inte heller skall du ha någon andel bland dem. Jag är din andel och din arvedel bland Israels barn.

5 Mos. 10:9. 18:2. Jos. 13:14f. Hes. 44:28.

21. Och se, jag har gett till Levis söner allt tionde i Israel till arvedel, för deras arbete som de utför i tjänsten vid uppenbarelsetältet¹.

22. Hädanefter får inte Israels barn komma nära uppenbarelsetältet¹, så att de inte drar synd över sig och dör.

23. Men leviterna skall utföra tjänsten vid uppenbarelsetältet¹ och de skall bära sina missgärningar. Det skall vara en evig stadga genom alla släktled, att bland Israels barn skall de inte ha någon arvedel.

24. Ty det tionde som Israels barn offrar som ett upphöjelseoffer åt HERREN, det har jag gett till leviterna som arvedel. Därför har jag sagt till dem, att bland Israels barn skall de inte ha någon arvedel. 3 Mos. 27:30.

25. HERREN talade till Mose och sade:

26. Tala till leviterna och säg till dem: När ni tar emot Israels barns tionde, som jag har gett er som arvedel från dem, då skall ni bära fram ett upphöjelseoffer av den åt HERREN, en tiondel av tiondet.

27. Och detta ert upphöjelseoffer skall räknas för er som om det var säden från tröskplatsen och som det helt fyllda från vinpressen. 2 Mos. 22:29.

28. På detta sätt skall också ni ge ett upphöjelseoffer åt HERREN av allt tionde som ni tar emot av Israels barn, och av dem skall ni

ge HERRENS upphöjelseoffer till prästen Aron.

29. Av alla gåvor som ni får, skall ni offra varje upphöjelseoffer åt HERREN från det bästa av allt, från den del som är helig.

30. Därför skall du säga till dem: När ni har offrat* det bästa av det, då skall detta räknas för leviterna som avkastning från tröskplatsen och som avkastning från vinpressen. *KJV: lyft upp.

31. Ni och era familjer får äta det var som helst. Det är er lön för er tjänstgöring vid uppenbarelsetältet¹.

32. Ni skall inte dra på er någon synd på grund av det när ni har offrat* det bästa av det. Ni skall inte heller ohelga Israels barns heliga gåvor, så att ni inte dör. *KJV: lyft upp.

19 Kapitlet

Den röda kon och reningsvattnet.

Och HERREN talade till Mose och Aron och sade:

2. Detta är den stadgan i lagen som HERREN har befallt och sagt: Säg till Israels barn, att de skaffar fram åt dig en röd ko som är felfri och utan lyte och som aldrig har burit på något ok. 5 Mos. 21:3.

3. Ni skall ge den åt prästen Eleasar, så att han kan föra ut den utanför lägret och låta den slaktas i hans närvaro,

4. och prästen Eleasar skall ta av dess blod på sitt finger och stänka av dess blod sju gånger mot framsidan av uppenbarelsetältet¹.

¹KXII: vittnesbördets tabernakel.

5. Sedan skall man bränna upp kon i hans närvaro. Hennes hud, kött och blod skall brännas upp tillsammans med hennes orenlighet.

2 Mos. 29:14. 3 Mos. 4:11, 12. Hebr. 13:11.

6. Och prästen skall ta cederträ, isop och karmosinrött garn och kasta det in i mitten av flammorna från kon.

3 Mos. 14:4.

7. Sedan skall prästen tvätta sina kläder och bada sin kropp i vatten. Därefter får han komma in i lägret, men prästen skall vara oren ända till aftonen.

8. Den som brände upp henne skall tvätta sina kläder i vatten, bada sin kropp i vatten och vara oren ända till aftonen.

9. En man, som är ren skall samla ihop askan efter kon och lägga den utanför lägret på en ren plats. Den skall förvaras åt menigheten av Israels barn för att användas till reningsvatten. Det är till rening från synd*.

*KXII: Det är ett syndoffer.

10. Den som har samlat ihop askan efter kon skall tvätta sina kläder och vara oren ända till kvällen. Detta skall vara en evig stadga för Israels barn och för främlingen som bor ibland dem.

11. Den som rör vid liket av någon människa skall vara oren i sju dagar.

12. Så skall han rena sig härmed på den tredje dagen och på den sjunde dagen skall han bli ren. Men om han inte renar sig på tredje dagen då blir han inte ren på sjunde dagen.

13. Var och en som rör vid liket av någon människa som är död och inte renar sig, orenar HERRENS taberna-

kel, och den människan* skall utrotas ur Israel. Eftersom reningsvattnet inte blev stänkt på honom skall han vara oren. Hans orenhet förblir kvar på honom.

*KXII och KJV: själ.

14. Detta är lagen när en människa dör i ett tält: Var och en som kommer in i tältet och var och en som redan är i tältet skall vara oren i sju dagar.

15. Och alla öppna kärl som inte är täckta och överbundna är orena.

16. Och var och en som ute på marken rör vid någon som blev dödad med svärd eller en död kropp, eller vid benen från en människa eller vid en grav skall vara oren i sju dagar.

17. För att rena den som har blivit orenad, skall man ta av askan av den kon som blev bränd för rening av synd, och hälla friskt* vatten över det i ett kärl.

*KXII och KJV: rinnande. Bokst.: levande.

18. En ren man skall ta isop och doppa i vattnet och stänka på tältet och på alla kärlen, och på de personer som har varit där inne, också på honom som har rört vid benen eller vid den som blev dräpt eller den avlidne eller vid graven.

19. Den rene mannen skall stänka på den orene på den tredje dagen och på den sjunde dagen. På den sjunde dagen skall han rena sig själv och tvätta sina kläder och bada sig i vatten, så skall han bli ren om kvällen.

20. Den man som blir oren och inte renar sig, den mannen* skall utrotas ur folket, ty han har orenat HERRENS helgedom. Reningsvattnet har inte blivit stänkt på honom. Han är oren.

*KXII och KJV: själ.

21. Detta skall vara en evig stadga för

dem. Den som stänker reningsvattnet skall tvätta sina kläder. Och den som rör vid reningsvattnet skall vara oren till kvällen.

22. Allt som den orene rör vid skall vara orent, och den* som rör vid honom** skall vara oren ända till aftonen. *KXII och KJV: själ. **KJV: det.

20 Kapitlet

*Mirjam dör. Vattnet ur klippan.
Genomtåg vägras av Edom. Aron
dör.*

Sedan kom Israels barns hela menighet in i öknen Sin i första månaden, och folket stannade i Kadesh. Där dog Mirjam och där begravdes hon.

2. Och menigheten saknade vatten där och de samlade sig mot Mose och mot Aron. 2 Mos. 17:1f.

3. Folket grälade med Mose och talade och sade: Om vi ändå hade fått dö när våra bröder dog inför HERREN! 4 Mos. 11:33f, 16:32.

4. Varför har ni fört HERRENS församling till den här öknen, så att vi och vår boskap måste dö här?

5. Varför har ni fört oss upp ur Egypten och tagit oss till denna hemska plats? Här växer varken säd eller fikon eller vindruvor eller granatäpplen, och det finns inte heller något vatten att dricka?

6. Då gick Mose och Aron bort från församlingen till uppenbarelsetätets* ingång och föll ner på sina ansikten. Och HERRENS härlighet visade sig för dem. *KXII: vittnesbördets tabernakel.

7. HERREN talade till Mose och sade:

8. Tag staven och kalla samman menigheten, du och din bror Aron, och tala till klippan inför deras ögon, och den skall ge ifrån sig vatten. Så skaffar du fram vatten åt dem ur klippan och du ger menigheten och deras boskap att dricka. Ps. 78:16. 105:41. 1 Kor. 10:4.

9. Då tog Mose staven som låg inför HERREN, så som han hade befallt honom.

10. Och Mose och Aron kallade samman menigheten framför klippan, och han sade till dem: Hör på nu, ni upprorsmän! Kan vi skaffa fram vatten åt er ur denna klippa?

11. Så lyfte Mose upp sin hand och slog med sin stav två gånger på klippan, och mycket vatten kom ut, så att menigheten och deras boskap fick dricka.

12. Men HERREN sade till Mose och Aron: Eftersom ni inte trodde på mig till att helga mig inför Israels barns ögon, därför skall ni inte föra denna församling in i landet som jag har givit dem.

4 Mos. 27:14. 5 Mos. 1:37, 3:27, 31:2, 32:49f, 34:4. Ps. 106:32.

13. Detta är Meribas* vatten, eftersom Israels barn tvistade med HERREN, och han visade sig helig bland dem.

Hes. 47:19. *Meriba betyder: tvist, stridighet.

14. Mose skickade sändebud från Kadesh till kungen i Edom: Så säger Israel, din broder, du känner alla de vedermödor som har drabbat oss.

1 Mos. 25:25-30. Dom. 11:19.

15. Hur våra fäder drog ner till Egypten, och hur vi bodde i Egypten under lång tid, och att vi och våra fäder blev illa behandlade av egyptierna.

16. När vi ropade till HERREN hörde han vår röst och sände en

ängel och förde oss ut ur Egypten. Och se, vi är nu i Kadesh, en stad vid gränsen till ditt område. 2 Mos. 14:19.

17. Jag ber dig, låt oss få passera genom ditt land. Vi skall inte gå genom åkrarna och vingårdarna, inte heller skall vi dricka vatten ur brunnarna. Vi skall ta Kungsvägen och inte vika av vare sig till höger eller vänster, förrän vi har passerat igenom ditt område.

18. Men Edom sade till honom: Du får inte passera härigenom. Om du gör det skall jag dra ut mot dig med svärd.

19. Israels barn sade till honom: Vi kommer att följa den stora vägen och om jag eller min boskap dricker av ditt vatten, så skall jag betala för det. Jag vill bara dra igenom till fots, inte något annat.

20. Men han sade: Du får inte gå härigenom. Och Edom drog ut mot honom med mycket folk och med stor makt*. *KXII och KJV: stark hand.

21. På så sätt vägrade Edom att ge Israel fri passage igenom sitt område, därför drog sig Israel undan från honom.

22. Och Israels barn, hela menigheten, bröt upp från Kadesh och kom till berget Hor. 4 Mos. 33:37.

23. Och HERREN talade till Mose och Aron på berget Hor vid gränsen till Edoms land och sade:

24. Aron skall samlas till sitt folk, ty han skall inte komma in i det land, som jag har gett åt Israels barn, eftersom ni trotsade mina ord vid Meribas vatten.

25. Ta Aron och hans son Eleasar och för dem upp på berget Hor, 4 Mos. 27:13. 33:38. 5 Mos. 32:50.

26. och ta av Aron hans kläder och sätt dem på hans son Eleasar för Aron skall samlas till sitt folk och dö där. 2 Mos. 28:2f, 29:5f.

27. Mose gjorde som HERREN hade befallt, och de steg upp på berget Hor i hela menighetens åsyn.

28. Mose tog av Aron hans kläder och satte dem på hans son Eleasar. Och Aron dog där uppe på toppen av berget. Sedan steg Mose och Eleasar ner från berget. 5 Mos. 10:6, 32:50.

29. När hela menigheten såg att Aron var död, sörjde hela Israels hus över Aron i trettio dagar.

21 Kapitlet

Kungen i Arad besegras. Kopparormen. Kungarna Sihon och Og besegras.

När kungen i Arad, kananeen, som bodde i Negev*, hörde att Israel närmade sig längs Atarimvägen**, gav han sig i strid med Israel, och tog några av dem till fånga. *KXII och KJV: söderut.

**KJV: drog fram på vägen av spejarna.

**KXII: spejares väg. 4 Mos. 33:40.

2. Då gav* Israel ett löfte till HERREN och sade: Om du verkligen vill ge detta folk i min hand, så skall jag fullständigt utplåna deras städer.

*KXII och KJV: lovade. 3 Mos. 27.

3. Och HERREN lyssnade till Israels röst och gav kananeerna i deras hand, och de utplånade dem och deras städer fullständigt och kallade stället Horma.

4. Och de bröt upp från berget Hor och tog vägen mot Röda havet, för att gå vägen runt Edoms land. Men under

vägen blev folket otåliga i sin själ.

5. Och folket talade mot Gud och mot Mose: Varför har ni fört oss upp från Egypten för att dö i öknen? Ty här finns varken bröd eller vatten, och vår själ är utled på den usla maten.

6. Då skickade HERREN giftiga* ormar i bland folket, och de bet folket så att mycket folk i Israel dog.

*KXII och KJV: brännande. 2 Mos. 16:3. 1 Kor. 10:9.

7. Därför kom folket till Mose och sade: Vi har syndat, för vi har talat mot HERREN och mot dig. Be till HERREN, att han tar bort dessa ormar från oss. Och Mose bad för folket.

8. Då sade HERREN till Mose: Gör en orm* och sätt upp den på en påle. Och det skall ske, att var och en som har blivit biten, när han ser på den, så får han leva. Joh. 3:14.

*KXII: kopparorm. KJV: brännande orm.

9. Och Mose gjorde en orm av koppar och satte upp den på en påle. Och det skedde, att om en orm hade bitit någon, och han såg på kopparormen, så fick han leva. 2 Kung. 18:4. Joh. 3:14.

10. Och Israels barn bröt upp och slog läger i Obot.

11. Från Obot bröt de upp och slog läger vid Ije-Haabarim i öknen framför Moab, österut. 4 Mos. 33:44.

12. Därifrån bröt de upp och slog läger vid Sereds dal.

13. Därifrån bröt de upp och slog läger på andra sidan Arnon*, som går genom öknen från amoreernas område. Ty Arnon är Moabs gräns mellan Moab och Amoreerna. *en flod. Dan. 11:18.

14. Därför talas det i Boken om HERRENS krig, Vaheb i Sufa* och i Arnons bäckar,

*KJV: Vad han gjorde i Röda havet.

*KXII: Den höga bergklippan allt intill skyn.

15. och vid bäckarnas flöden som går ner till Ars bosättning och lutar sig mot Moabs gräns.

16. Därifrån drog de till Beer som är den brunnen där HERREN sade till Mose: Samla folket så skall jag ge dem vatten.

17. Då sjöng Israel denna sång: Flöda, du brunn! Sjung om den,

18. brunnen som furstarna grävde, som de främsta i folkets har grävt upp genom vägledning av lagstiftaren, med sina stavar. Från öknen drog de till Mattana,

19. från Mattana till Nahaliel, från Nahaliel till Bamot,

20. från Bamot till den dalen, som ligger på Moabs mark, till Pisgas topp, där det är utsikt ner mot Jeshimon*. *ödemark, öken.

21. Israel skickade sändebud till Sihon, amoreernas kung, och sade:

5 Mos. 2:26. Dom. 11:19f.

22. Låt mig få passera genom ditt land. Vi skall inte vika in på åkrar eller in i vingårdar och vi skall inte dricka vatten ur brunnarna. Vi skall gå längs Kungsvägen tills vi har passerat ditt område. 4 Mos. 20:17.

23. Men Sihon tillät inte Israel att gå igenom sitt land, utan Sihon samlade allt sitt folk och drog ut mot Israel i öknen. När han kom till Jahas gav han sig i strid mot Israel. 5 Mos. 2:32.

24. Men Israel slog honom med svärds-egg och intog hans land från Arnon till Jabbok, ända till Ammons barn, ty gränsen till Ammons barn var befäst.

5 Mos. 2:37, 29:7. Jos. 24:8. Ps. 135:11. 136:19. Amos 2:9.

25. Och Israel intog alla dessa städer. Och Israel bosatte sig i amoreernas

alla städer, i Hesbon och i alla dess underlydande orter.

26. Ty Hesbon var Sichons, den amoreiske kungens, stad. Han hade fört krig mot den förre kungen i Moab och tagit ifrån honom hela hans land, ända till Arnon.

27. Därför säger de som använder ordspråk: Kom till Hesbon, låt Sihons stad byggas och befästas.

28. Ty en eld gick ut från Hesbon, en låga från Sihons stad. Den har förtärt Ar i Moab och härskarna över Arnons höga platser. Jer. 48:45f.

29. Ve dig Moab! Förlorat är du, Kemosh* folk! Han har låtit sina söner bli flyktingar och sina döttrar föras i fångenskap till amoreernas kung i Sihon. *moabiternas avgud.

30. Vi sköt ner dem. Hesbon är krossat ända till Dibon och vi har ödelagt dem ända till Nofa, som når till Medeba.

31. Och Israel bodde i amoreernas land.

32. Mose sände ut spejare till Jaeser, och de intog dess underlydande orter, och fördrev amoreerna som var där.

33. Och de vände sig därifrån och tog vägen till Basan. Och Og, kungen i Basan, drog ut med allt sitt folk mot dem till strid vid Edrei. 5 Mos. 3:1, 29:7.

34. Och HERREN sade till Mose: Frukta inte för honom, för jag har gett honom i din hand och allt hans folk och hans land. Du skall göra med honom på samma sätt som du gjorde med Sihon, amoreernas kung, som bodde i Hesbon.

5 Mos. 3:3. Ps. 135:10-11, 136:19-20.

35. Och de slog honom och hans söner och allt hans folk till dess ingen överlevande fanns kvar, och tog hans land i besittning.

22 Kapitlet

Balak och Bileam.

Israels barn bröt upp och slog läger på Moabs hedar, öster om Jordan, mitt emot Jeriko.

2. Balak, Sippors son, såg allt vad Israel hade gjort mot amoreerna. Dom. 11:25.

3. Och Moab fruktade mycket för folket, eftersom det var så talrikt. Moabiterna gruvade sig för Israels barn,

4. och moabiterna sade till de äldste i Midjan: Nu kommer denna skara att beta av allt runt omkring oss, liksom oxen betar av gräset på marken. Och Balak, Sippors son, var på den tiden kung i Moab.

5. Han skickade sändebud till Bileam, Beors son, från Petor, som ligger nära floden* i landet till sönerna av hans folk, för att kalla honom och säga: Se, ett folk har kommit från Egypten och se, de täcker jordens yta, och de har slagit läger mitt emot mig.

5 Mos. 23:4. Jos. 13:22, 24:9. Mika 6:5.

*floden Eufrat.

6. Kom nu därför, jag ber dig, och förbanna åt mig detta folk, för de är för mäktiga för mig. Kanske skall jag då kunna slå dem och driva bort dem ur landet. Ty jag vet, att den du välsignar är välsignad, och den du förbannar är förbannad.

7. Och de äldste i Moab och de äldste i Midjan gav sig iväg och hade med sig spådomslön i sin hand. De kom till Bileam och framförde till honom vad Balak hade sagt. 2 Petr. 2:15. Jud. v. 11.

8. Han sade till dem: Stanna här över natten, så skall jag komma tillbaka till er med de ord som HERREN talar till mig. Och de moabitiska furstarna stannade hos Bileam.

9. Och Gud kom till Bileam och sade: Vad är det för män som är hos dig?

10. Bileam sade till Gud: Balak, Sippors son, kungen i Moab, har sänt dem till mig för att säga:

11. Se, ett folk har kommit från Egypten som täcker jordens yta. Kom nu och förbanna dem åt mig. Kanske skall jag då kunna besegra dem och driva bort dem.

12. Men Gud sade till Bileam: Du skall inte gå med dem. Du skall inte förbanna detta folk, ty det är välsignat.

13. När Bileam steg upp på morgon sade han till Balaks furstar: Gå till ert land, för HERREN vägrade att låta mig följa med er.

14. Då stod de moabitiska furstarna upp och gav sig iväg till Balak och sade: Bileam vägrade att följa med oss.

15. Men Balak skickade ännu en gång iväg furstar, fler och förnämligare än de förra.

16. Och de kom till Bileam och sade till honom: Så säger Balak, Sippors son: Jag ber dig, låt ingenting hindra dig från att komma till mig,

17. för jag vill bevisa dig mycket stor ära*, och allt vad du säger till mig skall jag göra. Jag ber dig, kom och förbanna detta folk åt mig.

*Alt. övers.: löna dig rikligt.

18. Då svarade Bileam och sade till Balaks tjänare: Om Balak än gav mig sitt hus fullt med silver och guld, så kan jag inte överträda ordet från HERREN, min Gud, varken mer eller mindre. 4 Mos. 24:13.

19. Så därför, ber jag er, stanna kvar här över natten också ni, så att jag får veta vad HERREN har mer att säga mig.

20. På natten kom Gud till Bileam och sade till honom: Om dessa män har kommit för att kalla dig, så stå upp och följ med dem. Men du skall bara göra efter det ordet som jag talar till dig.

21. På morgonen steg Bileam upp, sadlade sitt åsnesto och följde med de moabitiska furstarna.

22. Men Guds vrede upptändes, därför att han gav sig i väg, och en HERRENS ängel ställde sig i vägen för att stå emot honom. Och han kom ridande på sin åsna och två av hans tjänare var med honom.

23. När åsnan såg HERRENS ängel stå i vägen med ett draget svärd i sin hand, vek åsnan av från vägen och gick ut på åkern. Då slog Bileam åsnan för att få henne att vända tillbaka in på vägen.

24. Då ställde sig HERRENS ängel på en stig mellan vingårdarna, med en mur på vardera sidan.

25. När åsnan såg HERRENS ängel, tryckte hon sig mot muren och klämde Bileams fot mot muren. Och han slog henne ännu en gång.

26. Och HERRENS ängel gick längre fram och ställde sig på ett trångt ställe, där det inte fanns någon möjlighet att vika åt sidan, vare sig åt höger eller åt vänster.

27. När åsnan såg HERRENS ängel lade hon sig ner under Bileam, och Bileams vrede upptändes, och han slog åsnan med staven.

28. Då öppnade HERREN åsnans mun och hon sade till Bileam: Vad har jag gjort mot dig, eftersom du tre gånger har slagit mig? ^{2 Petr. 2:16.}

29. Och Bileam sade till åsnan: Därför att du har gjort mig till åtlöje. Hade jag haft ett svärd i min hand, så skulle jag döda dig.

30. Åsnan sade till Bileam: Är inte jag din åsna, som du har ridit på ända sedan jag blev din? Har jag någon gång brukat göra så mot dig? Och han sade: Nej.

31. Då öppnade HERREN Bileams ögon, så att han såg hur HERRENS ängel stod på vägen med ett draget svärd i sin hand, och han bugade sig och föll ner på sitt ansikte.

32. Och HERRENS ängel sade till honom: Varför har du slagit din åsna dessa tre gånger? Se, jag har gått ut för att stå i vägen för dig, eftersom din resa misshagar mig.

33. Åsnan såg mig och har dessa tre gånger vikit undan för mig. Om hon inte hade vikit undan för mig, skulle jag nu i sanning ha dödat dig men låtit henne leva.

34. Bileam sade till HERRENS ängel: Jag har syndat, för jag visste inte att du stod mig emot på vägen. Därför vill jag nu vända tillbaka, om det har väckt ditt misshag.

35. Och HERRENS ängel sade till Bileam: Följ med dessa män, men endast de ord jag säger till dig skall du tala. Och Bileam följde med Balaks furstar.

36. När Balak hörde att Bileam var

på väg, gick han ut för att möta honom vid den stad i Moab, som ligger i gränstrakterna vid Arnon, som utgör den yttersta gränsen.

37. Och Balak sade till Bileam: Har jag inte enträget skickat bud efter dig för att kalla dig? Varför kom du inte till mig? Skulle jag verkligen inte kunna visa dig ära?

38. Bileam sade till Balak: Se, jag har kommit till dig. Har jag nu någon egen makt överhuvudtaget att tala något? Endast vad Gud lägger i min mun, det måste jag tala.

39. Så följde Bileam med Balak, och de kom till Kirjat Husot.

40. Och Balak slaktade oxar och får och sände till Bileam och till de furstar som var med honom.

41. Och det hände följande morgon att Balak tog med sig Bileam och förde upp honom på Bamot Baal. Därifrån kunde han se den längst ut belägna delen av folket.

23 Kapitlet

Bileams första välsignelse över Israel.

Bileam sade till Balak: Bygg här sju altaren åt mig och bered åt mig här sju tjurar och sju baggar.

2. Balak gjorde så som Bileam hade sagt, och Balak och Bileam offrade en tjur och en bagge på varje altare.

3. Sedan sade Bileam till Balak: Ställ dig vid ditt brännoffer, så går jag härifrån. Kanske kommer HERREN för att möta mig. Vad han än låter mig se skall jag berätta för dig. Och han gick upp på en hög kulle*.

*KXII: Och gick ästad hastigt.

4. Och Gud mötte Bileam, och han sade till honom: Sju altaren har jag ställt i ordning, och på varje altare har jag offrat en tjur och en bagge.

5. Och HERREN lade ord i Bileams mun och sade: Gå tillbaka till Balak och detta skall du säga.

6. Så vände han tillbaka till honom, och se, han stod bredvid sitt brännoffer, han och alla Moabs furstar.

7. Och han bar fram sitt budskap* och sade: Balak, Moabs kung hämtade mig från Aram, från österns berg. Han sade: Kom och förbanna Jakob åt mig och kom och fördöm** Israel. 5 Mos. 23:4.

*KJV: ordspråk, liknelse. **KJV: trotsa, utmana.

8. Hur kan jag förbanna den som Gud inte har förbannat. Hur kan jag fördöma* den som HERREN inte har fördömt? *KJV: trotsa, utmana.

9. Ty från klippornas topp ser jag honom och från bergshöjderna skådar jag honom. Se, folket skall bo för sig självt och skall inte bli räknat bland hedningarna. 5 Mos. 4:34.

10. Vem kan räkna Jakobs stoft eller räkna fjärdedelen av Israel? Må jag dö de rättfärdigas död, och må mitt slut bli så som deras! 1 Mos. 13:16.

11. Och Balak sade till Bileam: Vad har du gjort mot mig? Jag tog hit dig för att förbanna mina fiender, och se, du har välsignat dem.

12. Och han svarade och sade: Skall jag inte ta i akt så att jag talar det som HERREN har lagt i min mun?

13. Och Balak sade till honom: Jag ber dig, följ med mig till en annan plats där du kan se dem. Du skall se endast den längst ut belägna delen av dem, men du skall inte se dem alla.

Förbanna dem åt mig därifrån.

14. Och han tog honom till Vaktarplatån* på toppen av Pisga. Där byggde han sju altaren och offrade en tjur och en bagge på varje altare.

*hebr: Sofim.

15. Och han sade till Balak: Stanna du här bredvid ditt brännoffer, medan jag möter HERREN därborta.

16. Och HERREN mötte Bileam och lade ord i hans mun och sade: Gå tillbaka till Balak och tala följande.

17. Så kom han till honom, och se, han stod bredvid sitt brännoffer, och Moabs furstar tillsammans med honom. Och Balak sade till honom: Vad har HERREN sagt?

18. Och han bar fram sitt budskap* och sade: Stå upp, Balak, och hör. Lyssna till mig, du Sippors son.

*KJV: ordspråk, liknelse.

19. Gud är inte en människa så att han skulle ljuga, inte heller en människoson, så att han skulle ångra sig. Skulle han säga något och inte göra det? Skulle han tala något och inte hålla det?

20. Se, jag har fått befallning om att välsigna, och han har välsignat, och jag kan inte ändra det.

21. Han har inte skådat någon orättfärdighet* i Jakob, inte heller har han sett något ont** i Israel. HERREN, hans Gud, är med honom, och en kungs jubelrop är ibland dem.

*KXII: möda. **KXII: arbete. KJV: förvändhet.

22. Gud förde dem ut från Egypten. Han har styrka som en vildoxe*.

*KJV och KXII: enhörning. 4 Mos. 24:8. 5 Mos. 33:17.

23. Sannerligen det finns ingen trolldom mot Jakob, inte heller någon spådom mot Israel. Efter denna tid skall det bli sagt om Jakob och om

Israel: Se vad Gud har gjort!

24. Se, folket skall resa sig likt en lejoninna* och höja sig upp som ett ungt lejon. Det skall inte lägga sig till ro förrän det har ätit upp sitt byte och druckit de slagnas blod.

*KJV: stort lejon. 1 Mos. 49:9.

25. Då sade Balak till Bileam: Du skall varken förbanna dem eller välsigna dem.

26. Men Bileam svarade och sade till Balak: Har jag inte sagt till dig att allt vad HERREN säger, det måste jag göra?

27. Då sade Balak till honom: Jag ber dig, Kom, jag vill ta med dig till ett annat ställe. Kanske behagar det Gud att du därifrån förbannar dem åt mig.

28. Balak tog Bileam med sig upp på toppen av Peor, med utsikt över öknen.

29. Och Bileam sade till Balak: Bygg här sju altaren åt mig och gör i ordning sju tjurar och sju baggar.

30. Balak gjorde som Bileam sade, och han offrade en tjur och en bagge på varje altare.

24 Kapitlet

Bileam fortsätter att välsigna Israel och vänder därefter tillbaka till sitt land.

När Bileam såg att det behagade HERREN att välsigna Israel, gick han inte som de förra gångerna för att söka trolldom, utan vände sitt ansikte mot öknen. 4 Mos. 23:3f.

2. Och när Bileam höjde blicken, såg han Israel i sina läger efter sina

stammar. Och Guds Ande kom över honom.

3. Och han bar fram sitt budskap* och sade: Så säger Bileam, Beors son, så säger mannen vars ögon öppnades,

*KJV: ordspråk, liknelse.

4. så säger han som hörde Guds ord, som såg den Allsmåktiges syn, som faller ner men som har sina ögon öppna.

5. Hur sköna är inte dina tält, o Jakob, dina boningar*, o Israel!

*KJV: dina tabernakler.

6. Som utbredda dalar, som trädgårdar vid floden, som aloeträd planterade av HERREN, som cedrar vid vatten.

7. Vatten strömmar ur hans ämbar, och hans säd skall vara i många vatten. Hans kung skall vara större än Agag, och hans kungarike skall vara upphöjd.

8. Gud förde honom ut ur Egypten. Han har styrka som en vildoxe*. Han skall uppsluka hednafolken, hans fiender, och han skall krossa deras ben och genomborra dem med sina pilar. *KJV: enhörning. 4 Mos. 23:22.

9. Han böjer sig, han lägger sig ner som ett lejon, som en lejoninna*, vem vågar väcka honom? Välsignad är den som välsignar dig, och förbannad är den som förbannar dig.

*KJV: ett stort lejon. 1 Mos. 12:3, 27:29, 49:9.

10. Då upptändes Balaks vrede mot Bileam, och han slog ihop händerna. Och Balak sade till Bileam: Till att förbanna mina fiender kallade jag hit dig, och se, du har dessa tre gånger välsignat dem.

11. Därför fly nu din väg hem till din plats. Jag tänkte bevisa dig stor ära, men se, HERREN har förhindrat dig att bli ärad.

12. Och Bileam sade till Balak: Talade jag inte till dina sändebud som du skickade till mig och sade:

13. Även om Balak ger mig sitt hus fullt med silver och guld kan jag inte överträda HERRENS befallning, att göra gott eller ont efter eget tycke. Vad HERREN säger, det måste jag tala. 4 Mos. 22:18f.

14. Och se, nu går jag till mitt folk. Kom, och jag skall låta dig få veta vad detta folk skall göra med ditt folk i framtiden.

15. Och han bar fram sitt budskap* och sade: Så säger Bileam, Beors son, så säger mannen vars ögon öppnades, *KJV: ordspråk, liknelse.

16. så säger han som hörde Guds ord, som känner den Högstes kunskap, som såg den Allsmäktiges syn, som faller ner men som har sina ögon öppna:

17. Jag ser honom, men inte nu, jag skådar honom, men inte nära. En stjärna* träder fram ur Jakob, och en spira höjs ur Israel och krossar Moabs sidor och utrotar alla söner till Set. *Kristusprofetia. 5 Mos. 18:15. 2 Sam. 8:2. Ps. 110:5. Jes. 15:1, 16:14. Matt. 2:2.

18. Edom skall bli en egendom, Seir skall också bli en egendom för sina fiender, och Israel skall göra mäktiga* ting. *KJV: visa sin djärvhet. KXII: vinna seger. 2 Sam. 8:14.

19. Ur Jakob skall komma en som har herravälde och han skall utrota de överlevande i staden.

20. Sedan när han såg på Amalek, bar han fram sitt budskap* och sade: Amalek, den förste bland hednafolken, men slutet för honom blir att han förgås för evigt. *KJV: ordspråk, liknelse. 2 Mos. 17:8f. 5 Mos. 25:19. 1 Sam. 15:2f.

21. Sedan när han såg på keniterna,

bar han fram sitt budskap* och sade: Säker är din boning, lagt på klippan är ditt näste. *KJV: ordspråk, liknelse.

22. Likväl skall Kain* prisges åt skövling, ända tills Assur för bort dig i fångenskap. *keniternas stamfader.

23. Och han bar fram sitt budskap* och sade: O, vem skall bli vid liv när Gud låter detta ske? *KJV: ordspråk, liknelse.

24. Skepp skall komma från kitteernas kust* och hemsöka Assur och hemsöka Eber, och även han skall förgås för evigt. *Cypern.

25. Sedan bröt Bileam upp och återvände hem. Också Balak for sin väg.

25 Kapitlet

Israeliterna förförs av moabiterna till otukt och avgudadyrkan. Pinehas nitälskan.

Israel stannade i Sittim, och folket började bedriva hor med Moabs döttrar. Upp. 2:14.

2. Dessa inbjöd folket till sina gudars offermåltider, och folket åt och böjde* sig ner inför deras gudar. *KXII: tillbad.

3. Och Israel gav sig i lag med Baal-Peor. Då upptändes HERRENS vrede mot Israel.

5 Mos. 4:3. Jos. 22:17. Ps. 106:28. Hos. 9:10.

4. Och HERREN sade till Mose: Grip alla ledarna för folket, och häng upp dem inför HERREN ute i solen, för att HERRENS glödande vrede kan vändas från Israel.

5. Och Mose sade till Israels domare: Var och en skall döda dem av sina

män, som har gett sig i lag med Baal-Peor.

6. Och se, en man av Israels barn kom och förde in bland sina bröder en midjanitisk kvinna inför ögonen på Mose och hela Israels barns menighet, som stod gråtande vid uppenbarelsetältets* ingång.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

7. När Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aron, såg detta, reste han sig från menigheten och tog ett spjut i sin hand, Ps. 106:30.

8. och följde efter den israelitiska mannen in i tältet och genomborrade dem båda, den israelitiska mannen och kvinnan genom hennes mage. Så upphörde hemsökelsen bland Israels barn.

9. De som dog av denna plåga var 24 000. 1 Kor. 10:8.

10. HERREN talade till Mose och sade:

11. Pinehas, son till Eleasar, son till prästen Aron, har vänt bort min vrede från Israels barn, genom att han har nitälskat för min skull bland dem, så att jag i min nitälskan inte skulle göra slut på Israels barn.

12. Säg därför: Se, jag ger honom mitt fridsförbund,

13. ett förbund om ett evigt prästadöme för honom och hans efterkommande efter honom, därför att han har nitälskat för sin Gud och bringade försoning för Israels barn.

14. Namnet på den dödade israelitiska mannen som dödades tillsammans med den midjanitiska kvinnan, var Simri, son till Salu, en ledare för ett fädernehus bland simeoniterna.

15. Namnet på den dödade midjanitiska

kvinnan var Kosbi*, dotter till Sur, som var huvudman för folket i ett fädernehus i Midjan. *betyder falsk. 4 Mos. 31:8.

16. HERREN talade till Mose och sade:

17. Angrip midjaniterna och slå dem. 4 Mos. 31:2.

18. Ty de har angripit er med sin list, genom att lura er i saken med Peor och i saken med Kosbi, deras syster, den midjanitiska furstedottern, som dödades på den dag hemsökelsen kom för Peors skull.

26 Kapitlet

Ny folkräkning.

Och det skedde efter hemsökelsen att HERREN talade till Mose och till Eleasar, prästen Arons son, och sade:

2. Tag summan av Israels barns hela menighet, från tjugo års ålder och uppåt, efter deras fädernehus, alla i Israel som kan göra krigstjänst.

3. Och Mose och prästen Eleasar, talade till dem på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko och sade.

4. Tag summan av folket, från tjugo års ålder eller uppåt, som HERREN hade befallt Mose och Israels barn, som hade dragit ut ur Egyptens land.

5. Ruben, Israels förstfödde son, Rubens söner var: Av Hanok hankiternas släkt, av Pallu palluiternas släkt,

6. av Hesron hesroniternas släkt, av Karmi karmiternas släkt.

7. Detta var de rubenitiska släkterna. Och de som blev mönstrade av dem var 43 730.

8. Pallus son var Eliab.
9. Och Eliabs söner var Nemuel, Datan och Abiram. Det var den Datan och den Abiram, vilka var utnämnda av menigheten, som satte sig upp mot Mose och mot Aron, tillsammans med Koras skara, när dessa satte sig upp mot HERREN. 4 Mos. 16:1f.
10. Och jorden öppnade sin mun och slukade upp dem tillsammans med Kora, då denne skara omkom, då elden förtärde de 250 männen, och de blev till ett tecken. 4 Mos. 16:31. 5 Mos. 11:6.
11. Men Koras barn omkom inte.
12. Simeons söner, efter deras släkter var: Av Nemuel nemueliternas släkt, av Jamin jaminiternas släkt, av Jakin jakiniternas släkt,
13. av Sera seraiternas släkt, av Saul sauliternas släkt.
14. Dessa var simeoniternas släkter, 22 200.
15. Gads söner, efter deras släkter var: Av Sefon sefoniternas släkt, av Haggi haggiternas släkt, av Suni suniternas släkt,
16. av Osni osniternas släkt, av Eri eriternas släkt,
17. av Arod aroditernas släkt, av Areli areliternas släkt.
18. Dessa var Gads söners släkter, efter de mönstrade av dem, 40 500.
19. Judas söner var Er och Onan. Er och Onan dog i Kanaans land. 1 Mos. 38:3f, 46:12.
20. Judas söner efter deras släkter var: Av Sela selaiternas släkt, av Peres peresiternas släkt, av Sera seraiternas släkt.
21. Peres söner var: Av Hesron hesroniternas släkt, av Hamul hamuliternas släkt. Rut 4:18. 1 Krön. 2:5.
22. Dessa var Judas släkter, efter de mönstrade av dem, 76 500.
23. Isaskars söner efter deras släkter var: Av Tola tolaiternas släkt, av Puva puniternas släkt,
24. av Jasub jasubiternas släkt, av Simron simroniternas släkt.
25. Dessa var Isaskars släkter, efter de mönstrade av dem, 64 300.
26. Sebulons söner efter deras släkter var: Av Sered serediternas släkt, av Elon eloniternas släkt, av Jaleel jaleeliternas släkt.
27. Dessa var sebuloniternas släkter, efter de mönstrade av dem, 60 500.
28. Josefs söner efter deras släkter var: Manasse och Efraim.
29. Manasses söner var: Av Makir makiriternas släkt. Och Makir blev far till Gilead. Av Gilead kom gileaditernas släkt. Jos. 17:1.
30. Detta är Gileads söner: Av Ieser ieseriternas släkt, av Helek helekiterernas släkt,
31. av Asriel asrieliternas släkt, av Sikem sikemiternas släkt,
32. av Semida semidaiternas släkt och av Hefer heferiternas släkt.
33. Men Selofhad, Hefers son, hade inga söner, utan bara döttrar. Namnen på Selofhads döttrar var Mahela, Noa, Hogle, Milka och Tirsas. 4 Mos. 27:1, 36:2f. Jos. 17:3.
34. Dessa var Manasses släkter, och de som blev mönstrade av dem, 52 700.
35. Detta är Efraims söner efter deras släkter: Av Sutela sutelaiternas släkt, av Beker bekeriternas släkt, av Tahan tahaniternas släkt.
36. Dessa är Sutelas söner: Av Eran eraniternas släkt.

37. Dessa var Efraims söners släkter, efter de mönstrade av dem, 32 500. Dessa är Josefs söner efter deras släkter.

38. Benjamins söner efter deras släkter var: Av Bela belaiternas släkt, av Asbel asbeliternas släkt, av Ahiram ahiramiternas släkt,

39. av Sefufam sufamiternas släkt, av Hufam hufamiternas släkt.

40. Belas söner var Ard och Naaman, arditernas släkt, av Naaman naamiternas släkt.

41. Dessa var Benjamins söner, efter deras släkter, och de mönstrade av dem var, 45 600.

42. Dessa var Dans söner, efter deras släkter: Av Suham suhamiternas släkt. Dessa var Dans släkter, efter deras släkter.

43. Alla av suhamiternas släkter, efter de mönstrade av dem, var 64 400.

44. Asers söner, efter deras släkter var: Av Jimna jimnaiternas släkt, av Jisvi jisviternas släkt, av Beria beriaiternas släkt.

45. Av Berias söner: Av Heber heberiternas släkt, av Malkiel malkieliternas släkt.

46. Asers dotter hette Sera.

47. Dessa var Asers barns släkter, efter de mönstrade av dem, 53 400.

48. Naftalis söner efter deras släkter var: Av Jaseel jaseeliternas släkt, av Guni guniternas släkt,

49. av Jeser jeseriternas släkt, av Sillem sillemiternas släkt.

50. Dessa var Naftalis släkter efter deras släkter, och de mönstrade av dem var 45 400.

51. Dessa var de av Israels barn som blev mönstrade, 601 730.

2 Mos. 12:37. 4 Mos. 1:45-46, 2:32.

52. HERREN talade till Mose och sade: 53. Åt dessa skall landet fördelas till arvedel, efter antalet namn.

54. Åt en större stam skall du ge en större arvedel och åt den som är mindre skall du ge en mindre arvedel. Var och en skall få sin arvedel efter antalet av dem som blev mönstrade.

4 Mos. 33:54.

55. Men landet skall fördelas genom lottkastning. Efter namnen på sina fädernestammar skall de få sina arvedelar.

56. Efter lottens utslag skall dess arv fördelas mellan de som är många och de som är få.

57. Dessa var de som blev mönstrade av leviterna, efter sina släkter: Av Gerson gersoniternas släkt, av Kehat kehatiternas släkt, av Merari merariternas släkt.

1 Mos. 46:11. 2 Mos. 6:16. 4 Mos. 3:17.

58. Detta är leviternas släkter: libniternas släkt, hebroniternas släkt, mahliternas släkt, musiternas släkt, koraiternas släkt. Och Kehat blev far till Amram.

59. Amrams hustru hette Jokebed, Levis dotter, som föddes åt Levi i Egypten. Åt Amram födde hon Aron och Mose och deras syster Mirjam.

2 Mos. 2:1f, 6:20. 1 Krön. 6:2.

60. Åt Aron föddes Nadab och Abihu, Eleasar och Itamar.

61. Men Nadab och Abihu dog när de bar fram främmande eld inför HERREN. 3 Mos. 10:1f. 4 Mos. 3:4. 1 Krön. 24:2.

62. De som blev mönstrade av dem var 23 000, alla av manligt kön från en månads ålder och uppåt. Ty de blev inte mönstrade bland Israels barn, eftersom de inte hade fått någon arvedel bland Israels barn.

63. Detta var de som blev mönstrade av Mose och prästen Eleasar, de som

mönstrade Israels barn på Moabs hedar vid Jordan, mitt mot Jeriko.

64. Men bland dessa fanns det inte en man av dem som blev mönstrade av Mose och prästen Aron, när de mönstrade Israels barn i Sinaiöknen. 4 Mos. 1:18f.

65. Ty om dem hade HERREN sagt: De skall sannerligen dö i öknen. Så det fanns inte en man kvar av dem förutom Kaleb, Jefunnes son, och Josua, Nuns son. 4 Mos. 14:29f. 32:10f. 1 Kor. 10:5.

27 Kapitlet

Selofhads döttrars arvedel. Josua förordnas att efterträda Mose.

Döttrarna till Selofhad trädde fram, som var son till Hefer, son till Gilead, son till Makir, son till Manasse från släkterna till Manasse, Josefs son. Detta var namnen på hans döttrar Mahela, Noa, Hogla, Milka och Tirsä. 4 Mos. 26:33. 36:1f. Jos. 17:3.

2. De ställde sig inför Mose och inför prästen Eleasar, och inför furstarna och hela menigheten, vid ingången till uppenbarelsetältet* och sade:

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

3. Vår far dog i öknen, men han var inte med i den skara som gaddade sig samman mot HERREN, bland Koras skara, utan dog i sin egen synd, och han hade inga söner. 4 Mos. 16:1f.

4. Varför skulle vår fars namn utplånas ur hans släkt för att han inte hade någon son? Ge oss en arvedel bland vår fars bröder.

5. Så Mose lade fram deras sak inför HERREN.

6. Och HERREN talade till Mose och sade.

7. Selofhads döttrar har talat rätt. Du

skall sannerligen ge dem en egendom som arv bland deras fars bröder, och du skall låta deras fars arvedel gå över till dem.

8. Och du skall tala till Israels barn och säga: När en man dör och inte har någon son, så skall ni låta hans arvedel gå över till hans dotter.

9. Om han inte har någon dotter, så skall ni ge hans arvedel åt hans bröder.

10. Om han inte har några bröder, så skall ni ge hans arvedel åt hans fars bröder.

11. Om hans far inte har några bröder, så skall ni ge hans arvedel åt den närmaste blodsförvanten inom hans släkt, och han skall ära den. Detta skall vara en lagstadga för Israels barn, så som HERREN har befallt Mose.

12. HERREN sade till Mose: Gå upp på berget Abarim och se det land som jag har gett åt Israels barn. 5 Mos. 32:48.

13. Och när du har sett det, skall också du samlas till ditt folk, liksom din bror Aron har blivit samlad. 4 Mos. 20:24f.

14. Ty i öknen Sin, när menigheten tvistade med mig, var ni upproriska mot min befallning om att helga mig vid vattnet inför deras ögon. Det är Meribas* vatten vid Kadesh i öknen Sin. *KXII: trätovatten. 4 Mos. 20:13. 5 Mos. 32:51.

15. Mose talade till HERREN och sade:

16. Må HERREN, Gud över andarna till allt kött sätta en man över menigheten,

17. som kan gå ut framför dem och som kan gå in framför dem, och som kan leda dem ut och som kan föra dem in, så att inte HERRENS menighet blir som får, som inte har någon herde.

18. Och HERREN sade till Mose: Ta med dig Josua, Nuns son, en man som Anden är i, och lägg din hand på honom, 1 Mos. 41:38. 2 Mos. 33:11.

5 Mos. 34:9. Apg. 7:55.

19. och ställ honom inför prästen Eleasar och inför hela menigheten och ge honom hans uppdrag inför deras ögon.

20. Lägg på honom av din värdighet, så att hela Israels barns menighet lyder honom.

21. Han skall stå inför prästen Eleasar, som skall fråga för honom om urims dom, inför HERREN. Efter hans ord skall de dra ut, och efter hans ord skall de komma in, han och alla Israels barn med honom, hela menigheten. 2 Mos. 28:30.

3 Mos. 8:8. 1 Sam. 28:6.

22. Mose gjorde så som HERREN hade befallt honom. Han tog Josua och ställde honom inför prästen Eleasar och inför hela menigheten.

23. Han lade sina händer på honom och gav honom hans uppdrag, så som HERREN hade befallt genom Mose hand.

28 Kapitlet

Stadgan om offren.

HERREN talade till Mose och sade;

2. Befall Israels barn och säg till dem: Var noga med att ni på fastställda tider bär fram mina offer och mitt bröd till mina eldsoffer till en välbehaglig doft för mig.

3. Och säg till dem: Detta är det eldsoffer, som ni skall offra åt HERREN: två felfria årsgamla lamm som ständigt återkommande brännoffer varje dag.

4. Det ena lammet skall du offra på morgonen, och det andra lammet skall du offra i skymningen,

5. och som matoffer en tiondels efa* fint mjöl, blandat med en fjärdedels hin** olja av stötta oliver.

*en tiodel ca. 3,5 liter. **en fjärdedel ca. 1,5 liter.

6. Detta är det dagliga brännoffret som instiftades på Sinaiberget, till en välbehaglig doft, ett eldsoffer åt HERREN. 2 Mos. 29:40-42.

7. Som drickoffer till det skall det vara en fjärdedels hin för varje lamm. I helgedomen skall du utgjuta stark dryck åt HERREN som ett drickoffer.

8. Och det andra lammet skall du offra i skymningen med samma matoffer och samma drickoffer som på morgonen skall du offra det, ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN.

9. På sabbatsdagen två årsgamla, felfria lamm, och som matoffer två tiondelar fint mjöl blandat med olja, med dess drickoffer.

10. Detta skall vara brännoffret för varje sabbat, förutom det dagliga brännoffret med dess drickoffer.

11. På den första dagen i era månader skall ni offra ett brännoffer åt HERREN två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla felfria lamm,

12. och tre tiondelar fint mjöl blandat med olja som matoffer till varje tjur, och två tiondelar fint mjöl blandat

med olja som matoffer till en bagge, 13. och en tiondel fint mjöl blandat med olja som matoffer till varje lamm, ett brännoffer till en välbehaglig doft, ett eldsoffer åt HERREN.

14. Och de tillhörande drickoffren skall vara en halv hin vin till tjuren och en tredjedels hin till baggen och en fjärdedels hin till lammet. Detta är nymånadsbrännoffret för varje månad under årets alla månader.

15. Dessutom skall en getabock offras till syndoffer åt HERREN, förutom det dagliga brännoffret med dess drickoffer.

16. På den fjortonde dagen i den första månaden, är det HERRENS påsk. 2 Mos. 12:18. 3 Mos. 23:5. 5 Mos. 16:1f.

17. På femtonde dagen i samma månad är det högtid. I sju dagar skall man äta osyrat bröd.

18. På den första dagen skall det vara en helig sammankomst, då får ni på intet sätt utföra något fysiskt arbete.

19. Och som eldsoffer, ett brännoffer åt HERREN, skall ni offra två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm, de skall vara felfria.

20. Det tillhörande matoffret skall vara av fint mjöl blandat med olja. Tre tiondelar skall ni offra till en tjur, och två tiondelar till en bagge,

21. och en tiondel skall du offra till varje lamm av de sju lammen,

22. och en bock till syndoffer för att bringa försoning för er.

23. Ni skall offra dessa förutom morgonens brännoffer som utgör det dagliga brännoffret.

24. På samma sätt skall ni offra varje dag under de sju dagarna maten till

eldsoffret, till en välbehaglig doft för HERREN. Det skall offras förutom det dagliga brännoffret med dess drickoffer.

25. På den sjunde dagen skall ni hålla en helig sammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete.

26. Också på dagen för förstlingsskörden, när ni bär fram det nya matoffret åt HERREN, efter att era veckor är över, skall ni hålla en helig sammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete. 2 Mos. 23:16. 3 Mos. 23:15f.

27. Och ni skall offra brännoffer till en välbehaglig doft för HERREN, två ungtjurar, en bagge och sju årsgamla lamm,

28. och dess matoffer av fint mjöl blandat med olja, tre tiondelar till varje tjur och två tiondelar till varje bagge,

29. och en tiondel till varje lamm av de sju lammen,

30. och en getabock för att bringa försoning för er.

31. Ni skall offra dessa förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer. De skall vara felfria.

29 Kapitel

Nyårshögtidsoffer, försoningsdagens offer, lövhyddohögtidens offer.

Isjunde månaden, på den första dagen i månaden, skall ni hålla en helig sammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete. Den skall för er vara en dag med basunklang.

3 Mos. 23:24f.

2. Och ni skall offra brännoffer till en välbehaglig doft för HERREN en ungtjur, en bagge och sju felfria årsgamla lamm,
 3. och dess matoffer av fint mjöl blandat med olja, tre tiondelar till en tjur, och två tiondelar till en bagge,
 4. och en tiondel till varje lamm av de sju lammen,
 5. och en getabock så som syndoffer för att bringa försoning för er
 6. förutom nymånadsbrännoffret med dess matoffer och det dagliga brännoffret med dess matoffer och dess drickoffer som föreskrivs för dem till en välbehaglig doft, ett eldsoffer åt HERREN.
 7. På den tionde dagen i samma sjunde månad skall ni hålla en helig sammankomst, då skall ni späka* era kroppar och ni får inte utföra något arbete. 3 Mos. 16:29f.
*undertrycka sina drifter och behov.
 8. Ni skall offra ett brännoffer till en välbehaglig doft för HERREN, en ungtjur, en bagge och sju årsgamla lamm. De skall vara felfria.
 9. Och matoffret som hör till skall vara av fint mjöl blandat med olja, tre tiondelar till en tjur, två tiondelar till en bagge,
 10. och en tiondel till varje lamm av de sju lammen,
 11. och en getabock som syndoffer, förutom försoningsdagens syndoffer och det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.
 12. På den femtonde dagen i den sjunde månaden skall ni hålla en helig sammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete. Under

sju dagar skall ni hålla HERRENS högtid. 3 Mos. 23:34f. Joh. 7:2.

13. Ni skall offra ett brännoffer, ett eldsoffer till en välbehaglig doft för HERREN, tretton ungtjurar, två baggar och fjorton årsgamla lamm. De skall vara felfria.

14. Och matoffret som hör till av fint mjöl blandat med olja, tre tiondelar till var och en av de tretton tjurarna och två tiondelar till varje bagge av de två baggarna,

15. och en tiondel till varje lamm av de fjorton lammen,

16. och en getabock som syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

17. På den andra dagen tolv ungtjurar, två baggar och fjorton årsgamla felfria lamm,

18. med dess matoffer och drickoffer, som hör till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

19. och en getabock till syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

20. På tredje dagen elva tjurar, två baggar och fjorton årsgamla felfria lamm,

21. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

22. och en getabock till syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

23. På den fjärde dagen tio tjurar, två baggar och fjorton årsgamla felfria lamm,

24. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen,

efter deras antal på föreskrivet sätt,

25. och en getabock till syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

26. På femte dagen nio tjurar, två baggar och fjorton årsgamla felfria lamm,

27. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

28. och en getabock till syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

29. På sjätte dagen åtta tjurar, två baggar och fjorton årsgamla felfria lamm,

30. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

31. och en getabock till syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

32. På den sjunde dagen sju tjurar, två baggar och fjorton årsgamla felfria lamm,

33. med dess matoffer och drickoffer till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

34. och en getabock till syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

35. På åttonde dagen skall ni skall hålla en högtidssammankomst. Då får ni inte utföra något fysiskt arbete.

3 Mos. 23:36. Joh. 7:37.

36. Och ni skall offra ett brännoffer, ett eldoffer, till en välbehaglig doft för HERREN, en tjur, en bagge och sju årsgamla felfria lamm,

37. med dess matoffer och drickoffer

till tjurarna, baggarna och lammen, efter deras antal på föreskrivet sätt,

38. och en getabock till syndoffer, förutom det dagliga brännoffret med dess matoffer och drickoffer.

39. Detta är vad ni skall göra inför HERREN vid era högtider, förutom era löften och era frivilliga offer så som era brännoffer, era matoffer, era drickoffer eller era tackoffer*. *KJV: fredsoffer.

40. Och Mose sade till Israels barn allt detta så som HERREN hade befallt Mose.

30 Kapitlet

Lagar om löften.

Mose talade till stamledarna för Israels barn och sade: Detta är det som HERREN har befallt:

2. Om en man ger ett löfte till HERREN eller svär en ed så att han binder sig* med en förpliktelse, då skall han inte bryta sitt ord. Han skall göra i allt efter det som hans mun har talat**.

*KXII och KJV: sin själ. **KXII och KJV: gått ut.
5 Mos. 23:21. Pred. 5:3.

3. Om en kvinna i sin ungdom medan hon fortfarande är i sin fars hus, ger ett löfte till HERREN och binder sig med någon förpliktelse,

4. och hennes far hör hennes löfte och hennes förpliktelse hon har bundit sig vid, och hennes far inte säger något till henne, så skall alla hennes löften gälla och alla förpliktelser hon har bundit sig vid skall stå kvar.

5. Men om hennes far inte tillåter det samma dag han hör det, så skall inget

av alla hennes löften eller hennes förpliktelser hon har bundit sig vid gälla, och HERREN skall förlåta henne, eftersom hennes fader inte tillät henne det.

6. Och om hon var gift när hon gav sitt löfte eller om hon genom något obetänksamt ord från sina läppar, genom vilket hon har bundet sin själ,

7. och hennes man hör det, men inte säger något till henne om det samma dag då han hör det, så skall hennes löften gälla, och de förpliktelser hon har bundit sig vid skall stå kvar.

8. Men om hennes man inte tillåter det samma dag han hör det, så upphäver han det löfte hon gav, och de obetänksamma ord från hennes läppar som hon har bundit sig med, och HERREN skall förlåta henne.

9. Men alla löften från en änka eller en fränkskild kvinna som hon har bundit sig vid skall stå kvar.

10. Om hon gav löftet i sin mans hus eller förpliktade sig med en ed,

11. och hennes man hör det men inte säger något till henne om det samma dag då han hör det och inte förbjuder henne, så skall alla hennes löften gälla, och alla de förpliktelser hon har bundit sig vid skall stå kvar.

12. Men om hennes man upphäver dem samma dag han hör dem, då skall allt som hennes läppar har talat vara utan gällande kraft, om det än gäller hennes löften eller förpliktelser. Hennes man har upphävt dem, och HERREN skall förlåta henne.

13. Varje löfte och varje edlig förpliktelse att späka* sig själv kan hennes man stadfästa eller upphäva.

*undertrycka sina drifter och behov.

14. Men om hennes man inte den dagen eller nästa dag säger något till henne om det, så stadfäster han alla hennes löften eller alla hennes förpliktelser som hon har åtagit sig, eftersom han inte sade något till henne på den dagen då han hörde dem.

15. Men om han upphäver dem efter att han har hört dem, då skall han bära på hennes missgärning.

16. Dessa är de stadgar som HERREN befallde Mose mellan en man och hans hustru, och mellan en far och hans dotter, medan hon ännu är ung i sin fars hus.

31 Kapitlet

Kriget mot Midjan, fördelning av bytet.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Ta hämnd på midjaniterna för Israels barn. Sedan skall du samlas till ditt folk. 4 Mos. 25:17, 27:13.

3. Och Mose talade till folket och sade: Några av er skall beväpna sig till strid och låt dem gå mot midjaniterna för att ta HERRENS hämnd på Midjan.

4. Från var och en av Israels alla stammar skall ni sända ut 1000 i striden.

5. Och av Israels tusenden togs 1000 från varje stam, 12 000 beväpnade till strid.

6. Mose sände dem, 1000 av varje stam, ut i striden, dem och Pinehas, prästen Eleasars son, ut i striden,

med de heliga redskapen och larmtrumpeterna i sin hand.

7. Och de stred mot midjaniterna, så som HERREN hade befallt Mose, och de dödade alla av manligt kön.

8. Förutom de andra som dräptes, dödade de också de midjanitiska kungarna Evi, Rekem, Sur, Hur och Reba, fem midjanitiska kungar. Bileam, Beors son, dödade de också med svärd. Jos. 13:21f.

9. Och Israels barn tog midjaniternas kvinnor och deras barn till fånga, och de tog all deras boskap, alla deras hjordar och alla deras ägodelar som byte. 5 Mos. 20:14.

10. Alla deras städer där de bodde och alla deras borgar brände de upp i eld.

11. De tog med sig allt byte och allt rövat, både människor och boskap,

12. och de förde fångarna och det rövade och bytet till Mose och prästen Eleasar och till Israels barns menighet i lägret på Moabs hedar, som ligger vid Jordan, mitt emot Jeriko.

13. Mose och prästen Eleasar och menighetens alla furstar gick för att möta dem utanför lägret.

14. Och Mose blev vred på härens befäl, och på befälen över tusen och befälen över hundra, som kom från kriget.

15. Mose sade till dem: Har ni låtit alla kvinnorna leva?

16. Se, det var ju de som på Bileams inrådan fick Israels barn att begå synd mot HERREN i saken med Peor, så att hemsökelsen kom över HERRENS menighet. 4 Mos. 25:1f.

2 Petr. 2:15. Jud. 11. Upp. 2:2.

17. Döda därför nu alla barn av manligt kön och döda alla kvinnor som har känt någon man genom att ligga med honom. Dom. 21:11.

18. Men alla flickor som inte har känt någon man genom att ligga med honom skall ni låta leva.

19. Och ni skall hålla er utanför lägret i sju dagar. Var och en som har dödat någon människa, och var och en som har rört vid någon som blev dödad, skall rena sig på den tredje dagen och på den sjunde dagen, det gäller både er och era fångar. 4 Mos. 19:11f.

20. Ni skall rena alla kläder, allt som är gjort av skinn, allt som är gjort av gethår och allt som är gjort av trä.

21. Och prästen Eleasar sade till de stridsmän som hade deltagit i kriget: Detta är den lagbestämmelse som HERREN har befallt Mose:

22. Bara guldet och silvret, kopparn, järnet, tennet och blyet,

23. allt som tål eld skall ni låta gå genom eld, så blir det rent. Men det skall också renas med reningsvatten. Allt som inte tål eld skall ni låta gå genom vatten.

24. Och på den sjunde dagen skall ni tvätta era kläder, så blir ni rena. Därefter får ni komma in i lägret.

25. HERREN talade till Mose och sade:

26. Du och prästen Eleasar och de ledande fäderna i menigheten skall summera det tagna bytet, både av människor och djur.

27. Dela bytet i två delar mellan de som deltog i kriget, som drog ut i striden, och mellan hela menigheten.

28. Och av stridsmännen som drog ut i striden skall du ta upp en tribut

åt HERREN: en själ av var femhundrade, både av människorna, av nötboskapen, av åsnorna och av fåren.

29. Tag detta av deras hälft och ge det åt prästen Eleasar, som ett upphöjelseoffer åt HERREN.

30. Och från Israels barns hälft skall du ta en av var femtionde av människorna, av nötboskapen, av åsnorna och av fåren, av all boskap, och ge detta åt leviterna, som har till uppgift att ansvara för HERRENS tabernakel.

31. Mose och prästen Eleasar gjorde som HERREN hade befallt Mose.

32. Och rovet, återstoden av det byte som stridsmännen hade tagit, var 675 000 får,

33. 72 000 nötboskap,

34. 61 000 åsnor,

35. 32 000 människor, alla kvinnor som inte hade känt någon man genom att ligga med honom.

36. Och hälften därav, den del, som tillföll dem som hade dragit ut i strid, var 337 500 får,

37. och HERRENS tribut av dem blev 675 får,

38. av nötboskap 36 000, därav 72 som tribut åt HERREN,

39. av åsnor 30 500, därav 61 som tribut åt HERREN,

40. av människor 16 000, därav 32 personer som tribut åt HERREN.

41. Och Mose överlämnade tributen, som var HERRENS upphöjelseoffer, till prästen Eleasar, så som HERREN hade befallt Mose.

42. Den hälften som tillföll Israels barn, den som Mose hade avskilt från de stridande männen,

43. den hälften, som tillföll menig-

heten, var 337 500 får,

44. av nötboskap 36 000,

45. av åsnor 30 500

46. och av människor 16 000.

47. Och från den hälft, som tillföll Israels barn, tog Mose ut var femtionde, både av människor och av djur, och gav dem åt leviterna, som hade till uppgift att ansvara för HERRENS tabernakel, så som HERREN hade befallt Mose.

48. Överbefälen som var över tusen i hären, befälen över tusen och befälen över hundra, kom fram till Mose,

49. och sade till Mose: Dina tjänare har räknat stridsmännen som står under vårt befäl, och inte en enda man saknas bland oss.

50. Därför har vi burit fram en offergåva åt HERREN av det som var och en har kommit över, av guldsmycken, armband, länkar, ringar, örhängen och halssmycken, för att bringa försoning för våra själar inför HERREN.

51. Mose och prästen Eleasar tog emot guldets av dem, alla guldsmedsarbetena.

52. Gåvan av allt guld som de frambar till HERREN från befälen över tusen och befälen över hundra, var 16 750 siklar.

53. Ty stridsmännen hade tagit byte var och en för sig.

54. Och Mose och prästen Eleasar tog emot guldets av befälen över tusen och över hundra, och bar in det i uppenbarelsetältet* till en åminnelse av Israels barn inför HERREN.

*KXII: vittnesbördets tabernakel.

32 Kapitlet

*Ruben, Gad och halva Manasses
stam får landet öster om Jordan.*

Rubens barn och Gads barn hade stora och mycket talrika boskapshjordar, och de såg Jaesers och Gileads land, och se, området var en plats för boskapshjordar.

2. Och Gads och Rubens barn kom och talade till Mose och till prästen Eleasar och till menighetens furstar och sade:

3. Atarot, Dibon, Jaeser, Nimra, Hesbon, Eleale, Sebam, Nebo och Beon,

4. landet som HERREN har besegrat för Israels menighet, är ett land för boskap, och dina tjänare har boskap.

5. Och de sade: Om vi har funnit nåd inför dina ögon, låt detta land ges åt dina tjänare till egendom, och för oss inte över Jordan.

6. Mose sade till Gads barn och Rubens barn: Skall ni stanna här medan era bröder drar ut i krig?

7. Varför gör ni Israels barns hjärta modfällda, att gå över till det land som HERREN har gett åt dem?

8. Just så gjorde era fäder när jag sände dem från Kadesh-Barnea för att bese landet.

9. För när de hade dragit upp till Druvdalen* och besett landet, gjorde de Israels barns hjärtan modfällda, så att de inte ville gå in i det land som HERREN har gett åt dem.

*KJV: Eskolsdalen. 4 Mos. 13:24f. 5 Mos. 9:23.

10. Och HERRENS vrede upptändes den dagen och han svor och sade:

11. Sannerligen ingen av de män som drog ut ur Egypten, från tjugo års ålder och uppåt, skall få se det land som jag har lovat med ed till Abraham, Isak och Jakob. Eftersom de inte fullkomligt har följt mig,

4 Mos. 14:28f. 5 Mos. 1:35. Jos. 14:6.

12. med undantag av Kaleb, kenisiten Jefunnes son och Josua, Nuns son, för de har fullkomligt följt HERREN.

13. Och HERRENS vrede upptändes mot Israel, och han lät dem irra omkring i öknen i fyrtio år, tills hela den generationen var borta som hade gjort det som var ont i HERRENS ögon.

14. Och se, ni har trätt upp i era fäders ställe, ättlingar av syndiga män, för att öka ännu mer HERRENS glödande vrede mot Israel.

15. Ty om ni vänder er bort från att följa honom, skall han ännu en gång lämna dem i öknen, och ni skall ödelägga hela detta folk.

16. Då trädde de fram till honom och sade: Vi vill bygga fållor här till våra hjordar och städer åt våra barn.

17. Men själva vill vi beväpna oss, redo till att gå framför Israels barn, ända till dess att vi har fört dem till deras plats. Men våra barn skall bo i de befästa städerna, på grund av landets inbyggare.

18. Vi skall inte återvända till våra hus, förrän Israels barn har fått var och en sin arvedel.

19. Ty vi vill inte ärva med dem på andra sidan om Jordan och längre bort, eftersom vår arvedel har tillfallit oss här på östra sidan av Jordan.

20. Och Mose sade till dem: Om ni gör detta, om ni skall gå beväpnade

till krig inför HERREN, Jos. 1:12f.
 21. och att alla era beväpnade går över Jordan inför HERREN, ända till dess han har fördrivit sina fiender inför sig,
 22. och landet har blivit underlagt inför HERREN, sedan därefter kan ni vända tillbaka och vara utan skuld inför HERREN och inför Israel. Och detta land skall vara er egendom inför HERREN.
 23. Men om ni inte gör så, se, då har ni syndat mot HERREN, och ni skall veta att er synd skall drabba er.
 24. Bygg städer åt era barn och fållor åt era får* och gör det som ni har sagt. *KXII: boskap.
 25. Och Gads barn och Rubens barn talade till Mose och sade: Dina tjänare skall göra så som min herre befäller.
 26. Våra barn, våra hustrur, vår boskap och alla våra djur skall bli kvar här i Gileads städer.
 27. Men dina tjänare, alla män beväpnade för krig inför HERREN, skall dra över till strid, så som min herre har sagt.
 28. Och Mose gav befallning angående dem åt prästen Eleasar och åt Josua, Nuns son, och åt de ledande fäderna av Israels barns stammar.
 29. Och Mose sade till dem: Om Gads barn och Rubens barn skall gå över Jordan tillsammans med er, alla beväpnade till strid inför HERREN, och landet blir underlagt inför er, då skall ni ge dem Gileads land som egendom.
 30. Men om de inte går beväpnade över tillsammans med er så skall de få sina egendomar bland er i Kanaans land.

31. Och Gads barn och Rubens barn svarade och sade: Vad HERREN har sagt till dina tjänare, det vill vi göra.
 32. Vi skall gå över beväpnade inför HERREN till Kanaans land, så att egendomen av vår arvedel på denna sidan Jordan skall bli vår.
 33. Och Mose gav till dem – till Gads barn och till Rubens barn och till hälften av Manasse, Josefs sons, stam - amoreernas kung Sihons rike och Basans kung Ogs rike, landet med dess städer inom dess gränser, och städerna runt omkring i landet. 5 Mos. 3:12f. Jos. 13:8, 22:1f.
 34. Och Gads barn byggde Dibon, Atarot, Aroer,
 35. Atrot, Sofan, Jaeser, Jogbeha,
 36. Bet-Nimra och Bet-Haran, befästa städer och fållor för fåren.
 37. Och Rubens barn byggde Hesbon, Eleale Kirjatajim,
 38. Nebo och Baal-Meon, vilkas namn har ändrats, och Sibma. Och de gav namn åt städerna, som de byggde.
 39. Makirs, Manasses sons, barn drog till Gilead och intog det och fördrev amoreerna som bodde där. 1 Mos. 50:23.
 40. Och Mose gav Gilead åt Makir, Manasses son, och han bosatte sig där.
 41. Jair, Manasses son, drog iväg och intog deras byar och kallade dem Jairs byar. 5 Mos. 3:14. Dom. 10:4.
 42. Noba drog iväg och intog Kenat med dess kringliggande byar och kallade det Noba efter sitt eget namn.

33 Kapitlet

Israeliternas lägerplatser under ökenvandringen.

Detta är de sträckor som Israels barns gick när de drog ut ur Egyptens land med sina härskaror, under Moses och Arons ledning.

2. Mose skrev ner de platser som de på sina vandringar bröt upp från genom HERRENS befallning. Detta är deras vandringar, efter de platser som de bröt upp från:

3. De bröt upp från Raamses i första månaden, på femtonde dagen i första månaden. Dagen efter Påsken drog Israels barn ut med upplyft hand inför alla Egyptiers ögon, 2 Mos. 12:37.

4. medan egyptierna begravde alla sina förstfödda, som HERREN hade dräpt bland dem, när HERREN höll dom över deras gudar. 2 Mos. 12:12.

5. Israels barn bröt upp från Raamses, och slog läger i Suckot. 2 Mos. 12:37.

6. De bröt upp från Suckot och slog läger i Etam, som ligger vid randen av öknen. 2 Mos 13:20.

7. De bröt upp från Etam och vände tillbaka till Pi-Hahiroth, som ligger mitt emot Baal-Sefon, och slog läger framför Migdol. 2 Mos. 14:2.

8. De bröt upp från Hahiroth och gick mitt igenom havet ut i öknen. De gick tre dagsresor genom Etams öken och slog läger i Mara. 2 Mos. 14:22, 15:23.

9. De bröt upp från Mara och kom till Elim. I Elim fanns tolv vattenkällor och sjuttio palmer, och de slog läger där. 2 Mos. 15:27.

10. De bröt upp från Elim och slog läger vid Röda havet.

11. De bröt upp från Röda havet och slog läger i öknen Sin. 2 Mos. 16:1.

12. De bröt upp från öknen Sin och slog läger i Dofka.

13. De bröt upp från Dofka och slog läger i Alus.

14. De bröt upp från Alus och slog läger i Refdim, men där fanns det inte något vatten att dricka för folket. 2 Mos. 17:1.

15. De bröt upp från Refdim och slog läger i Sinaiöknen. 2 Mos. 19:1.

16. De bröt upp från Sinaiöknen och slog läger i Kibrot-Hattaava. 4 Mos. 11:34f.

17. De bröt upp från Kibrot-Hattaava och slog läger i Haserot.

18. De bröt upp från Haserot och slog läger i Ritma.

19. De bröt upp från Ritma och slog läger i Rimmon-Peres.

20. De bröt upp från Rimmon-Peres och slog läger i Libna.

21. De bröt upp från Libna och slog läger i Rissa.

22. De bröt upp från Rissa och slog läger i Kehelata.

23. De bröt upp från Kehelata och slog läger vid berget Sefer.

24. De bröt upp från berget Sefer och slog läger i Harada.

25. De bröt upp från Harada och slog läger i Makhelot.

26. De bröt upp från Makhelot och slog läger i Tahat.

27. De bröt upp från Tahat och slog läger i Tera.

28. De bröt upp från Tera och slog läger i Mitka.

29. De bröt upp från Mitka och slog läger i Hasmona.

30. De bröt upp från Hasmona och slog läger i Moserot.

31. De bröt upp från Moserot och slog läger i Bene-Jaakan. 5 Mos. 10:6f.

32. De bröt upp från Bene-Jaakan och slog läger i Hor-Haggidgad.

33. De bröt upp från Hor-Haggidgad och slog läger i Jotbata.

34. Och de bröt upp från Jotbata och slog läger i Abrona.

35. De bröt upp från Abrona och slog läger i Esjon-Geber.

36. De bröt upp från Esjon-Geber och slog läger i öknen Sin, det är Kadesh. 4 Mos. 20:1.

37. De bröt upp från Kadesh och slog läger vid berget Hor, vid gränsen till Edoms land. 4 Mos. 20:22.

38. På HERRENS befallning steg prästen Aron upp på berget Hor och dog där i det fyrtionde året efter Israels barn uttåg ur Egyptens land, på den första dagen i den femte månaden. 4 Mos. 20:25f. 5 Mos. 32:50.

39. Aron var 123 år gammal när han dog på berget Hor.

40. Kungen i Arad, kananeen, som bodde i Negev* i Kanaans land, fick höra att Israels barn var på väg.

*KXII och KJV: söderut. 4 Mos. 21:1.

41. De bröt upp från berget Hor och slog läger i Salmona.

42. De bröt upp från Salmona och slog läger i Punon.

43. De bröt upp från Punon och slog läger i Obot.

44. De bröt upp från Obot och slog läger i Ije-Haabarim vid Moabs gräns. 4 Mos. 21:11.

45. De bröt upp från Ijim och slog läger i Dibon-Gad.

46. De bröt upp från Dibon-Gad och slog läger i Almon-Diblatajma.

47. De bröt upp från Almon-Diblatajma och slog läger vid Abarimbergen, framför Nebo.

48. De bröt upp från Abarimbergen och slog läger på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko. 4 Mos. 22:1.

49. De slog läger vid Jordan, från Bet-Hajesimot ända till Abel-Hassitim på Moabs hedar.

50. HERREN talade till Mose på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko och sade:

51. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni har gått över Jordan in i Kanaans land,

52. skall ni driva bort landets alla inbyggare för er och förstöra alla deras bilder, och förstöra deras gjutna avgudabilder och helt och hållet riva ner alla deras offerhöjder* . *KJV: höga platser. KXII: höjder. 2 Mos. 23:24f. 5 Mos. 7:2-5, Jos. 11:12f.

53. Ni skall erövra landet och bosätta er där, ty jag har gett landet åt er till besittning.

54. Ni skall fördela landet genom lottkastning efter era släkter. Till de som är många skall ni ge en större arvedel och till de som är få skall ni ge en mindre arvedel. Var och en skall få sin del där lotten faller ut. Ni skall ärva efter era fädernestammar. 4 Mos. 26:55f. Jos. 14:1.

55. Men om ni inte driver bort landets inbyggare för er, så skall det ske att de som ni har lämnat kvar av dem, skall bli till törnen i era ögon och till taggar i era sidor och de skall plåga er i det land, där ni bor. Jos. 23:13. Dom. 2:3.

56. Och då skall det ske, att jag skall göra med er så som jag tänkte göra med dem.

34 Kapitlet

Kanaans gränser. Skiftesmän utses.

HERREN talade till Mose och sade:

2. Befall Israels barn och säg till dem: När ni kommer till Kanaans land, är detta det land som skall tillfalla er som arvedel: Kanaans land efter sina gränser. 2 Mos. 23:31. 5 Mos. 11:24.

3. Den södra delen skall sträcka sig från öknen Sin, längs med Edoms gräns, och er södra gräns skall sträcka sig till änden av Salthavet* i öster. *Döda havet. Jos. 15:1f.

4. Sedan skall er gräns böja av söder om Akrabbimshöjden och gå vidare till Sin och fortsätta söder om Kadesh-Barnea och vidare till Hasar-Addar fram till Asmon.

5. Från Asmon skall gränsen böja av mot Egyptens bäck* och löpa ut vid havet. *en bäck sydväst om filisteernas land som var gränsen mot Egypten.

6. Er västra gräns skall vara det stora havet*. Detta skall vara er gräns i väster. *Medelhavet.

7. Detta skall vara er norra gräns: Från det stora havet* skall ni dra den fram till berget Hor. *Medelhavet.

8. Från berget Hor skall ni dra den fram till där Hamat börjar, och sedan skall gränsen gå ut till Sedad,

9. och gränsen skall fortsätta till Sifron och sluta vid Hasar-Enan. Detta skall vara er gräns i norr.

10. Gränsen i öster skall ni dra från Hasar-Enan fram till Sefam.

11. Från Sefam skall gränsen gå ner till Ribla, öster om Ajin, vidare skall gränsen gå neråt och nå fram till östra sidan av Kinneretsjön*.

*Gennesarets sjö.

12. Sedan skall gränsen gå ner till Jordan och sluta vid Salthavet. Detta skall vara ert land med dess gränser runt omkring.

13. Och Mose befallde Israels barn och sade: Detta är det land som ni skall ära genom lottkastning, som HERREN har befallt att det skall ges åt de nio stammarna och den halva stammen.

14. Ty Rubens barns stam, efter deras fädernehus, och Gads barns stam, efter deras fädernehus, och den ena hälften av Manasses stam har redan fått sin arvedel. 4 Mos. 32:33.

15. Dessa två stammar och denna halva stam har fått sin arvedel på denna sidan av Jordan, mitt emot Jeriko, österut mot solens uppgång.

16. Och HERREN talade till Mose och sade:

17. Detta är namnen på de män som skall fördela landet mellan er: prästen Eleasar och Josua, Nuns son. Jos. 14:1.

18. Ni skall ta en furste ur varje stam till att fördela landet i arvedelar.

19. Detta är männens namn: Av Judas stam Kaleb, Jefunnes son,

20. av Simeons barns stam Samuel, Ammihuds son,

21. av Benjamins stam Elidad, Kislons son,

22. av Dans barns stam, fursten Bucki, Joglis son,

23. av Josefs barn: av Manasses

barns stam, fursten Hanniel, Efods son,

24. av Efraims barns stam, fursten Kemuel, Siftans son,

25. av Sebulons barns stam, fursten Elisafan, Parnaks son,

26. av Isaskars barns stam, fursten Paltiel, Assans son,

27. av Asers barns stam, fursten Ahihud, Selomis son,

28. av Naftalis barns stam, fursten Pedael, Ammihuds son,

29. Dessa är de som HERREN befallde skulle fördela arvet åt Israels barn i Kanaans land.

35 Kapitlet

Leviternas städer och fristäder.

HERREN talade till Mose på Moabs hedar vid Jordan mitt emot Jeriko och sade:

2. Befall Israels barn, att av den egendom som de har fått som arv skall de ge städer åt leviterna att bo i. Ni skall också ge åt leviterna betesmarker runt omkring städerna. Jos. 21:2.

3. Städerna skall vara åt dem för att bo i, och betesmarkerna skall vara för deras boskap och deras hjordar* och för alla deras djur. *KJV och KXII: gods.

4. Och städernas betesmarker, som ni skall ge åt leviterna, skall sträcka sig 1 000 alnar från stadsmuren utåt runt om.

5. Och ni skall mäta utanför staden, på östra sidan 2 000 alnar lång, och på södra sidan 2 000 alnar lång, och på den västra sidan 2 000 alnar lång, och på den norra sidan 2 000 alnar

lång, med staden i mitten. Den skall vara betesmark till deras städer.

6. Av de städer, som ni skall ge åt leviterna, skall sex vara fristäder*, som ni skall ge dem, för att dråparen skall kunna fly dit, och förutom dessa skall ni ge dem fyrtiotvå städer, *tillflyktsstad.

2 Mos. 21:13. 5 Mos. 4:41f. Jos. 20:2f, 21:3.

7. så att alla städer som ni ger till leviterna skall bli 48 städer med tillhörande betesmarker.

8. Av städerna som ni skall ge från Israels barns egendom, skall ni ta många från dem som har många, och få från dem som har få. Var och en skall ge av sina städer till leviterna i förhållande till sin arvedel, som han har ärvt.

9. HERREN talade till Mose och sade: 10. Tala till Israels barn och säg till dem: När ni har gått över Jordan in i Kanaans land,

11. skall ni välja ut åt er några städer som skall vara fristäder för er, dit en dråpare skall kunna fly som oavsiktligt har dödat någon. 5 Mos. 19:1f.

12. Dessa skall vara era fristäder undan blodshämnanen, så att dråparen inte dör innan han ställs inför menighetens domstol.

13. Av de städer som ni skall ge, skall sex städer vara fristäder åt er.

14. Tre av dessa städer skall ni avskilja på denna sidan om Jordan och tre städer skall ni avskilja i Kanaans land, som skall vara fristäder.

15. Dessa sex städer skall vara en tillflyktsort, både för Israels barn, för främlingen* och för de tillfälligt bosatta bland dem, så att var och en som oavsiktligt har dödat någon skall kunna fly dit. *invandrare, gäst.

16. Om någon slår en annan med ett föremål av järn så att han dör, är han en mördare. Mördaren skall döden dö*. *KJV: sannerligen dödas. 2 Mos. 21:12.

17. Om någon slår en annan med en sten i sin hand som kan döda, och den andra dör, så är han en mördare. Mördaren skall döden dö*. *KJV: sannerligen dödas.

18. Eller om någon slår en annan med ett handvapen av trä som kan döda, och den andra dör, så är han en mördare. Mördaren skall döden dö*.

*KJV: sannerligen dödas.

19. Blodshämnnaren skall själv döda mördaren. När han stöter på honom skall han döda honom.

20. Om någon av hat knuffar omkull en annan, eller han ligger på lur och kastar något på honom så att han dör,

21. eller av fiendskap slår honom med sin hand, så att han dör, då skall han som slog honom döden dö, ty han är en mördare. Blodshämnnaren skall döda mördaren när han stöter på honom.

22. Men om någon plötsligt råkar knuffa omkull en annan utan att det finns någon fiendskap, eller kastar på den andra någonting utan att ligga på lur,

2 Mos. 21:13.

23. eller med någon sten som kan döda kastar den på honom utan att han ser den andra så att han dör, men utan att han var hans fiende och inte heller sökte att skada honom,

24. då skall menigheten döma mellan den som slog och blodshämnnaren efter dessa domar.

25. Menigheten skall rädda dråparen ut ur blodshämnnarens hand, och menigheten skall låta honom vända

tillbaka till sin fristad, dit han hade flytt, och där skall han stanna tills översteprästen som har blivit smord med den heliga oljan, är död.

26. Men om dråparen någon gång skulle komma utanför gränsen till sin fristad, dit han hade flytt,

27. och blodshämnnaren finner honom utanför gränserna till hans fristad och blodshämnnaren dräper dråparen, då har han ingen blodsskuld.

28. Ty han skulle ha stannat i sin fristad tills översteprästen dör. Men efter översteprästens död, kan dråparen vända tillbaka till landet där han har sin egendom.

29. Detta skall vara en rättsstadga för er genom alla släktled, var ni än bor:

30. Vem som än dräper en annan människa, så skall mördaren dödas genom vittnens uppgifter. Men ett vittne räcker inte som vittnesmål för att döma någon till döden. 5 Mos. 17:6. 19:15.

Matt. 18:16. Joh. 8:17. 2 Kor. 13:1. Hebr. 10:28.

31. Ni får inte ta lösen för en mördares liv, som är skyldig till döden, utan han skall döden dö.

32. Ni skall inte ta lösen för den som har flytt till sin fristad, så att han kan vända tillbaka och bo i landet innan prästen har dött.

33. Ni skall inte vanhelga landet där ni bor. För blodet vanhelgar landet, och landet kan inte få försoning för blodet som har blivit utgjutet där, utom genom blodet från den som har utgjutit det. 1 Mos. 9:6.

34. Därför skall ni inte orena landet där ni skall bo, där jag bor, ty jag, HERREN, bor mitt ibland Israels barn. 2 Mos. 29:45. 3 Mos. 18:24f.

36 Kapitlet

Gifta kvinnors arvsrätt.

Huvudmännen för fäderna i Gileads barns släkt, som var son till Makir, son till Manasse av Josefs söners släkter, trädde fram och talade inför Mose och inför de furstar, som var huvudmän för fäderna bland Israels barn.

2. De sade: HERREN har befallt min herre att ge landet som arvedel genom lottkastning åt Israels barn, och min herre har fått befallning av HERREN att ge vår broder Selofhads arvedel åt hans döttrar.

4 Mos. 26:55. 27:1f. Jos. 17:3f.

3. Men om de gifter sig med någon av sönerna från de andra stammarna bland Israels barn, så kommer deras arvedel att tas bort från våra fäders arvedel och läggas till den stammens arvedel där de kommer att tillhöra. Så blir den delen av vår arvedel fräntagen oss.

4. När sedan jubelåret kommer för Israels barn, då blir deras arvedel lagd till den stammens arvedel som de kommer att tillhöra. Så kommer deras arvedel att tas bort från vår fädernestams arvedel.

3 Mos. 25:10f.

5. Då befallde Mose Israels barn efter HERRENS ord och sade: Josefs

barns stam har talat rätt.

6. Detta är vad HERREN befäller om Selofhads döttrar, och sade: De kan gifta sig med vem de vill, bara de gifter sig inom släkten som hör till deras fädernestam,

7. för att Israels barns arvedel inte skall flyttas från en stam till en annan stam, ty alla av Israels barn skall hålla sig fast till sin fädernestams arvedel.

8. Varje dotter som äger en arvedel i någon av Israels barns stammar skall gifta sig med någon som tillhör en släkt inom hennes fädernestam, så att var och en av Israels barn får behålla* sina fäders arvedel.

*KJV: glädja sig över.

9. Ty ingen arvedel får flyttas från en stam till en annan stam, utan var och en av Israels barns stammar skall hålla sig fast till sin egen arvedel.

10. Så som HERREN hade befallt Mose, så gjorde Selofhads döttrar,

11. för Selofhads döttrar Mahela, Tirsas, Hoglas, Milkas och Noas, gifte sig med sina farbröders söner.

12. De blev gifta inom Manasses, Josefs sons, släkter, och deras arvedel blev kvar inom deras fädernesläkts stam.

13. Detta är de bud och stadgar, som HERREN befallde genom Mose hand, till Israels barn på Moabs hedar, vid Jordan mitt emot Jeriko.